

οιδα, Καμέλιαν, Μελαγχολίαν, Γεωμανόλαι-
δα, Ροζεντάν, Λήθην, Κεκορμμένον Θηου-
ρόν, Παρίαν Αφροδίτην, Φρόνιαν, Νε-
ρόιδαν των Ανθέων.

Η Διάπλασις ασπάζεται τους φίλους της:
Αθηναίων Αστέρη (με γατά το καινούργιο
σπίτι· ναι, είχα μάθη για την ασθένειά σου·
χαίρω πολύ που είσαι τώρα καλά) Ν. Ι.
Σταυρ. (δεν θα δημοσιευθῆ ὁ Γαλλικός; Γρί-
φος που μου έστειλες, πρώτον διότι εἶνε πα-
σίγνωστος· ἔπειτα θά ἔπρεπε νά ζωγραφισθῆ
καλά· δὲν ἔχει βέβαια στο τυπογραφεῖο Β που
νῦν εἶναι μέσῳ του μικροῦ ἄλφα...) Δοξασμένο
Εὐκοσμία (ἔλαβα, εὐχαριστῶ!) Ἄγαμ. Ν. Μπ.
(ἔστειλα) Μεγάλην Ἑλλάδα (ἔστειλα) Γεω-
μανόλαιδα (στῆλις 80 λεπτά πρὸς συμπλήρωσιν)
Νύμφην τοῦ Αἰγαίου (ἔστειλα· εἰς τὰς ἐρω-
τήσεις σου ἀπαντῶ ναι!) Βασιλισσῶν τῶν Ἀγ-
θέων (διετιθέσθην) Πηλοβασιλεῖα (ἔστει-
λα) Ὑμνον τῆς Ἐλευθερίας (ἔγραψα) Χιο-
ρισμένην Ἰθὴν (εὐχαριστῶ πολύ διὰ τὰ καλά
σου λόγια· ἡ ζωὴ σου λοιπόν, ἀφότου ἔγενε,
συνδρομήτρια ἄλλαξέ σε καλλίτερον) Ἐδωγ.
Ι. Παπ. (ἔλαβα, εὐχαριστῶ θὰ δεθῶν ἀργό-
τερον) Μαγεμένο Ἀστέρη (ἔλαβα κ' εὐχαρι-
στῶ· ἀλλὰ τὸ φευδώνυμόν σου δὲν ἀνεκρίθη δι'
ἐξέσις) Δοξασμένο Κορηκόπουλο (εὐχαριστῶ
ἐξῴφλησα λογαριασμόν) Ἑλληνικὴν Καρδίαν
(ναι, ἡ καρδιά Κουρτίδου εἶνε ἀδελφὴ τοῦ διευ-
θυντοῦ μας· τῆς εἶπα ὅσα μου γράφεις, σὲ
θυμήθηκε πολύ καλά καὶ σοὺ στέλλει χαιρε-
τίσματα) Ἀδάνης Στέφανον (νὰ ποῦ διόρθωσα
τὸ λάθος) Ἦρωσ τοῦ Σουλίου (ἀφοῦ μου τὸ
λέγεις, δὲν ἔχω ἀνάγκη νὰ ἐρωτήσω καὶ τὸν ἴδι-
ον· ἀλλοίμονον ἀντὶ τὰ παιδιὰ μου μὴ ἔγραψαν
ψέματα καὶ ἂν δὲν τὰ ἐπίστευα μὲ τὸν πρώτον
λόγον!) Βαρβαρομάχον Ἑλλάδα (ἔστειλα)
Σχολαστικὸν Φιλόσοφον (ἔλαβα, εὐχαριστῶ, ἔ-
στειλα) Πόθον τῆς Πατρίδος (ἔστειλα) Καμέ-
λιαν (ἐγκάρδια συλλυπητήρια διὰ τὸν θάνατον
τοῦ μεγάλτηρον ἀδελφοῦ· τί σκληρὸν δυστύχη-
μα! εἰς τὸν Ἀστέρη τῆς Ἐλευθερίας εὐχο-
μῶ τὴν ἴδιαν πάντοτε εὐδοκίησιν) Τίτλον
(ἔλαβα, εὐχαριστῶ) Ἀμαρυλλίδα τῆς Παμ-
βώτιδος (ἔλαβα, εὐχαριστῶ, ἔστειλα) Κύνιον
(ὅχι αἱ Ἀσκήσεις ποῦ δημοσιεύω· ἔχουν
σταλῆ πρὸ πολλοῦ· θὰ μοῦ στειλῆς ὅταν
προκηρυχθῆ ὁ νέος Διαγωνισμός) Ἀστέρη
τοῦ Βέγα (δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία, ὅτι ὁ
Βέγον εἶνε μεγάλος μυθιστοριογράφος εἰς
τὸ εἶδος του, ποῦ δὲν τὸν ἐφθασε κανεὶς·
ἀλλ' ὑπάρχουν καὶ ἄλλα εἶδη, τὰ ὁποῖα
ἔχουν ἐπίσης μεγάλους ἀντιπροσώπους)
Ἀπτερον Νίκην (κατευοῦδιον! σοὺ εὐχομαι
μὲ ὅλη μου τὴν καρδιά νὰ περῶσῃ λαμ-
πρὰ καὶ τὸ τελευταῖον αὐτὸ ἔτος καὶ νὰ
πάρῃς μεδαλίον τὸ καλλίτερον δίπλωμα.)
Βαρβαρομάχον Ἑλλάδα ὅσοι κατοικοῦν μα-
κρὰ καὶ δὲν μποροῦν νὰ ρίψουν τὰ
γράμματά των στὸ γραμματοκιβώτιον τοῦ
Γραφείου μου, τὰ στέλλουν ταχυδρομικ-
ῶς) Ἑλλάδα τῆς Ἑλλάδος (ὅχι, συνδρο-
μήτρια μὲ αὐτὸ τὸ ὄνομα δὲν ἔχω) Ἀδ-
ξαν τοῦ Βενιζέλου (οἱ κανονισμοὶ μου, δυ-
στυχῶς ἀπαγορεύουν αὐτὰ ποῦ ζητεῖς·
στεῖλέ το ἄλλοῦ) Παμπόνηρο Διαβολάνη
(εὐχόμαι γτὴ μητέρα σου περσικῶς)
Θαλασοπούλη τοῦ Στόλου (δὲν θὰ δημο-
σιεύθῃ) Φιλελεύθερο Προσγράμμι (ἔλαβα,
ἔστειλα) Ἀειδα (ἔστειλα) Θουλικὴν Παμ-
βώτιδα (δὲν ἀνταλλάσσουν, βλέπετε, ὅλον)
Νεαρόν Φιλόσοφον (βέβαια, συμπτωσις)
Στηνμαχωτάκι (ὄραϊο τὸ γραμματάκι
σου) Πόρην Μαρία (εὐμοχεῖς νὰ λάβῃς
μέρος εἰς αὐτὸν τὸν Διαγωνισμόν, στέλ-
λουσα τὰς λύσεις ἀπὸ τὸ φύλλον 36 κ' ἐ-
δῶθεν, ἀφοῦ ἀκόμη δὲν δημοσιευθῆσαν)
Μέλιοντα Φιλόσοφον, Βουλγαροφάγον Ἑλ-
ληνα, Ναυτοκόλαν τῆς Ἀίγινας κτλ. κτλ.
Εἰς ὅσας ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τὴν 19ην
Σεπτεμβρίου, θάπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ
Συνέχεια τοῦ 160οῦ Διαγωνισμοῦ
Αὐγούστου-Νοεμβρίου.
Αἱ λύσεις δεκταὶ μέχρι τῆς 14 Νοεμβρίου
551. Δεξιγράφοι
Ἐπίθετον ποῦ ἐκφράζει
Ἐν χρώμα, ἂν ἐνώσης
Με ἄνθη, μίαν πόλιν
Εἰς νῆσον θὰ δηλώσῃ.
Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Τιπερραίου
552. Λογοπαικτικὸς Δεξιγράφος
Ἄν ὁ λύτης μακὶ μπορέσῃ
—Πῶς, εἶνε δουλειὰ δική του—
Μ' ἕνα εἶ το Κόν νὰ γράψῃ,
Κράτος ὅζην γι' ἀμοιβή του!
Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Χιωτῆς Ἀνθοδέσμης
553. Συλλαβογράφοι
Τρία γράμματα καὶ μόνον
Ἐνωθήκαμε μαζί,
Κ' ἕνα μέρος τῆς οἰκίας
Σχηματίσθη στὴ στιγμή.
Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἡρώς τῶν Βαλκανίων
554. Στοιχειοτονόγραφοι
Υἱὸς; εἶμαρ τῆς; Νυκτός;
Τῆς; Ἡμέρας; ἀδελφός.
Ἐνα γράμμα ἂν ἀφαιρέσῃς
Καὶ τὸν τόνον μεταθέσῃς,
Γίνετ' ἵππος ποῦζε ἱππέα
Τοῦ Ὀμήρου βασιλέα.
Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Νύμφης τοῦ Αἰγαίου
555. Σίγμα
+++++=Κάτοικος τούρανου.
+*+*+*+=Τὸ ἐδόξασεν ὁ Διάκος.
**+*+*+=Ὁ ἔχον ἀκμήν.
**+*+*+=Χώρα τῆς Ἑλλάδος.
**+*+*+=Θεά.
**+*+*+=Μοῖρα.
+++++=Ἔργα τοῦ γνεσίματος.
Ἡ ἄνω διαγωγή, ἀγνώστου ἢ κάτω (ἐκ
τῶν κάτω) τὸ ἐναντίον τῆς; νίκης.
Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Τρελλῆς Ἀγάπης
556-560. Μαγικὸν Γράμμα
Τῆ ἀντάλλαγι ἐνὸς γράμματος ἐκάστης τῶν
κάτωθι λέξεων δ' ἔνός, ἄλλου, πάντοτε τοῦ
αὐτοῦ, νὰ σχηματισθῶν, μετὰ ἢ ἄνευ ἀναγραμ-
ματισμοῦ, ἄλλαι τῶσαι λέξεις:
Γαυκός, Λάτρης, Ζυγός, Πιπτακός, Τύχη.
Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Πρόσφυγος
561. Ἀριθμητικὴ διὰ λέξεων
Ἐντόσιον—γράμμα—ἀριθμητικὸν σημεῖον+
(Βασιλεὺς τῶν Θεῶν—μουσικὸς; φθόγγος=)
νῆσος τοῦ Αἰγαίου.
Ἄθροισμα ὑπολόγισον: Τὸ ὄνομα δύο Ρω-
μαίων σοφῶν, πρεσβυτέρου καὶ νεωτέρου.
Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Σειρίου
562. Διπλῆ Ἀκροστιχίς
Τὰ μὲν ἀρχικὰ τῶν κάτωθι ζητούμενων λέξε-
ων σχηματίζουν ζωὸν φορητὸν, τὰ δὲ τρίτα
γράμματα Γάλλον τραγικὸν ποιητὴν.
1, Βασιλεὺς τῆς Περσίας; 2, Χώρα τῆς Τουρ-
κίας εἰς τὴν Ἀσίαν. 3, Φυτόν παράσιτον. 4,
Προφήτης. 5, Μέγα φυσιοδίφης, βοτανικός. 6,
Αἰσθησις. 7, Βασιλεὺς τῆς Αἰγύπτου.
Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Φεάουλας
563. Φωνηεντόπιον
λγ - λγ - κ - κλ
Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Νικηφόρου Στρατηλάτου
564. Γρίφος
σα σα σα σα
σα σα σα σα
σα
Κόπος, Ἄγρις,
σα
σα σα σα σα
σα σα σα σα
Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Μεγάλης Ἑλλάδος

ΛΥΣΕΙΣ
τῶν Πνευμ. Ἀσκήσεων τοῦ 30ου φύλλου
380. Ἐκεῖνος (ἐκ, οἶνός.)—381. Εὐρύτας
(εὐ, ρῶ, τὰς.)—382. Φαῖός - φανός.—383. Φα-
νός - φάρος.
384. Κ Α Ν 385. Τὸν κινῶ.
Α Ρ Ω (Κωστάκη, Μά-
Μ Τ Δ ρία...)—386—
Κ Ι Κ Ε Ρ Ω Ν 388. 1. Ὁ λέων
Α Κ Μ Λ εἶνε ζωὸν 2. Ὁ
Α Ι Ι χεῖμὼν εἶνε δρι-
Μ Σ Α μὺς. 3. Τὸ κομι-
ζῶ σημαίνει φέ-
ρο.—389. ΡΟΥΜΑΝΙΑ (Μάρου, Ἰόν,
πΥρ, Σάμος, Σαλαμίς, κῶΝος, ρίς, ΔρἈμα.)
—390. Ἀνάθην ἄνθρα μὴ ἐπαίνε διὰ πλοῦτον.
—391. Μ' ἔλυσε; εἶσαι ἔξυπνος! (Μ' ἔλ
εἰς ἔξ - εἰς ε ἔξ - ὕπνος.)
ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ
[15'—164]
Χρυσὴ Ἀντίς, πρὸ τριῶν μηνῶν σου
Ἐστειλα ἐπιστολήν. Διὰ τὴν δὲν γράφεις;
Ὀγλήγορα μ' ἐλησμόνησες.
Σενητευμένη Πιρηναιοπούλα
[15'—165]
Ἐλλείψει χρόνον πᾶν ἀντάλλαγι Μ.
Ε Μυστικῶν, εὐδαίμονα θεομύθη
πρωταγωνίας καὶ ἀποστελλομένης.
Κόμμα τῶν Φιλελευθέρων
ΟΙ ΛΥΤΑΙ
ΤΩΝ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΩΝ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΩΝ
ὅσον αἱ λύσεις, ἀδιακρίτως φυλλαδίων,
ἐληφθῆσαν ἀπὸ 14—20 Σεπτεμβρίου.
ΑΘΗΝΑΙ: Νίνα Καρόκωστα, Α. Α. Ἀλεξό-
πουλος, Ν. Α. Φραντζῆς, Α. Γ. Παπαδόπουλος,
Θ. Γ. Γιαννουλοπούλου, Ὀλγα Γ. Χιδηροπούλου,
Φιλελεύθερο Προσφυγιάν. Α. Κ. Μαροδῆς,
Εὐσταθ. Γ. Καρδαφῆς, Ι. Π. Σπύρου, Α. Ἰωαν-
νίδης, Χρ. Ν. Τσαμάλης, Σοφία Σπουροπούλου,
Μαρία Μ. Καλλέργη, Θ. Γ. Γεωργιάδης, Ἐλένη
Κ. Εὐθυμίου, Γερμανόπουλος, Β. Χάριμαν, Γ.
Ὀλσεν, Χ. Βάνου, Ρ. Βαλμυδίου, Π. Βαλλί-
τερ, Ἰωάννα Θ. Μπαρῆ, Ἰουλίττα Σλασιμαν, Κ.
Μητσόπουλος, Ν. Γιούργας, Ν. Γ. Πόθος, Ι. Γ.
Χονδρογιάννης.
ΑΜΦΙΣΣΗΣ: Α. Θ. Παπαδημητρίου.
ΑΡΓΟΥΣ: Ἀνδρέας Σ. Γεωργιάδου.
ΒΟΛΟΥ: Βοσκοπούλα τοῦ Πηλίου, Χαρολίττα
Κάτοικα.
ΙΘΑΚΗΣ: Μαρία Γ. Φραντζῆς, Θεολ. Θ.
Λορένδος, Γ. Κ. Ραυτοπούλου, Λουίζα Βερ-
νίκου, Ἀνδριάννα Α. Γεράτσου.
ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ: Α. Λεῦτ.
ΚΑΛΑΜΩΝ: Κ. Καπετανάκης, Α. Θεοδο-
σίου, Π. Ν. Φωτόπουλος, Π. Α. Μονιμάκος.
ΚΑΡΑΙΤΣΗΣ: Ν. Σ. Τσάκας.
ΚΕΡΚΥΡΑΣ: Κανόνι τοῦ Κιλκίς, Ὁραῖον
Εὐελπίαν, Σπ. Κονοφάος, Σ. Α. Ἀσημακόπουλος
ΚΟΡΙΝΘΟΥ: Πόπη Γ. Καλλιῆ, Γ. Κ. Σού-
τσος, Ν. Θ. Θεοδόπουλος, Μ. Θ. Θεοδόπουλος.
ΛΑΥΡΕΙΟΥ: Ν. Φ. Ρουβινέτης, Μίνα Α.
Κερκεντζῆ, Γ. Α. Κερκεντζῆς, Ἐρμιόνη Ι. Ἀ-
ναστασίου.
ΛΕΩΝΙΔΙΟΥ: Γ. Νεάρχος, Ἐλένη Τσουμάκη,
Γ. Χαρολάου.
ΜΙΤΥΛΗΝΗΣ: Δοξασμένον Στέμμα.
ΝΑΥΠΛΙΟΥ: Θ. Γ. Γεωργιάδης.
ΠΑΤΡΩΝ: Γ. Γ. Μαροδῆς, Ν. Κίτσος, Κ.
Α. Ἀναστασοπούλου, Λέλα Χαριτάτου.
ΠΕΙΡΑΙΩΣ: Ζωή Σ. Μπαβῆ, Σπ. Π. Πα-
πάς, Ν. Ἀνταναιοῦτης, Γ. Κ. Βένιος, Θ. Α.
Σακελλαροπούλου, Α. Κ. Μηλιάτης, Ι. Καλα-
μάρας, Στυλ. Α. Στυλιανίδης.
ΣΥΡΟΥ: Α. Ε. Δάρας, Ν. Ε. Δάρας, Ζωή
Ἐπ. Παύλου, Ἐνας χωρίς ὑπογραφήν, Ἀθηνά
Σ. Ἀλεξάνδρου, Α. Α. Κοῆς, Α. Α. Ριζοπούλου.
ΦΙΛΙΑΤΡΩΝ: Κατίνα Κασίμη.
ΧΑΛΑΝΔΡΙΟΥ: Ι. Α. Μελλισιάνος.
ΧΑΛΚΙΔΟΣ: Ἀπ. Χρ. Λεμπέτης, Γ. Καπι-
σῆς, Τάκης Π. Θεοφρονιάτης.
ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ
Ὅλον τῶν ἀνωτέρω τὰ ὄνόματα ἐπέδωσαν εἰς
τὴν Κληρονομία καὶ ἐκλήρωθησαν οἱ ἔξης τέσσα-
ρες: ΣΟΦΙΑ ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΥ ἐν Ἀθήναις,
ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΘΕΟΔΟΣΙΟΥ ἐν Καλάμας, ΣΠΥ-
ΡΙΑΔΗ ΚΟΝΟΦΑΟΣ ἐν Κερκύρας, ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
Α. ΚΟΗΣ ἐν Σύβῳ οἱ ὅποιοι ἐνεγράφησαν διὰ
τρεις μῆνας ἀπὸ 1ης Ὀκτωβρίου.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΑΔΑΣ
Συνιστάμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχόν εἰς τὴν χόραν ἡμῶν ὑψηλῆς
καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμηνικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως, ὡς ἀνάγνωσμα ἀριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

Table with subscription information: ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ, ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ, ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΑΤΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Λ. 20, ΕΤΟΣ 38ον - ΑΡΙΘ. 44

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΕΡΡΙΚΟΣ ΔΑΛΛΙΝΥ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ JULES CHANCEL
ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'. (Συνέχεια)

Ποῖος ἦταν αὐτός, ἔλεγαν, ποῦ ἐξώ-
δευσε ὀλόκληρη περιουσία, γιὰ νὰ δια-
σκεδάσῃ ἐν ἀπόγευμα ἀπο-
κρηξ; Γ' αὐτὸ, δταν ὁ κτη-
ματίας βγήκε ἀπὸ τὸ ξενοδο-
χεῖο μὲ τὴν Κολέττα, γιὰ
νὰνεθῆ σταμάξῃ, τὸ πλῆθος
τῶν ἀνευφημησε.
Ἐκάθησε, μὲ τὴν Κολέτ-
τα εἰς ἄριστερά του, στὸ ἐ-
δάλιο τοῦ βάρους, καὶ ἀντί-
κρου τοῦ ἔβαλε τὸν ἥρακλειο
Τῆρ καὶ τὸν πορτογάλλο
Ἄνρικέξ. Μπροστά, δίπλα
στὸν σωφρῆ, ἐκάθην ἕνας
ὑπερήτης. Ὁ Ἐρρίκος, ποῦ
εἶχε βγῆ ἔξω, γιὰ νὰ ἰδῆ τὴν
ἀναχώρησι, ἔσφιξε τὸ χεῖρ
τοῦ Βραζιλιανοῦ καὶ τοῦ εἶπε
σιγά!
— Καλὴ ἐπιτυχία!
— Ἀπόψε, εἰς τὴν ὀκτώ,
τοῦ ἀποκρίθηκε στὸν ἴδιον
τόνο ὁ Ἄλδαράδο, ἐλπίζω
ὅτι ὁ Ἄγκλας θὰ εἶνε στὰ
χέρια μου.
— Μακάρι!.. ὁ Θεὸς νὰ
δώσῃ!..
Κι' ὁ μικρὸς, ἀφοῦ χαι-
ρέτησε μὲ νεῦμα τὴν Κολ-
λέττα, τραβήχθηκε, ἐνῶ ὁ
Ἄλδαράδο κι' οἱ ἀνθρωποὶ
του φοροῦσαν χάρτινα κα-
πέλλα κ' ἐσκεπάζαν τὰ πρό-
σωπά τους μὲ μάσκες κωμι-
κῆς.
Ἄμα ξεκίνησε τὸ αὐτο-
κίνητο, ἔβαλαν ὅλοι στὸ στό-
μα κάτι τρομπέττες καὶ σφυ-
ρίχτες ἀποκρηάτικες καὶ ἀρ-
χισαν νὰ παίζουν τὸ βάλς
τῆς «Ἐσθυμης Χίρας», τὸν

ἀγαπημένο σκοπὸ τοῦ Βραζιλιανοῦ. Ἐ-
τοῖ ἐξεστράτευσε, γιὰ νὰ πιάσῃ τὸν κα-
κοῦργο Ἄγκλας, ὁ σεκιὸρ Ζαζέ ντὰ
Σίλβα ντὲ Ἄλδαράδο. (*)
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.
Ὁ χαρτοπόλεμος
Ἐννοεῖται, ὅτι ἡ ἐπιτυχία ποῦ εἶχε
στὴν ἀναχώρησί του τὸ ἀνθρώπινο

αὐτοκίνητο, ἐξακολούθησε καὶ 'ς ὀλη
τὴν Ἀθηνίττα Τσεντράλε.
Ἄλλ' ἀφοῦ πέρασε διὸς φάρες αὐτὸ τὸ
δρόμο κ' ἄδειασε καμμιά δεκαριά σακ-
κούλες κομφετί, ὁ Ἄλδαράδο ἔνευσε στὸν
σωφρῆ του καὶ ταυτοκίνητο ἔστριψε σὲ
μια πάροδο τῆς Λεωφόρου, στὴν ὁδὸν
Ροζάριο. Ἀπὸ ἐκεῖ ἔφθασε στὴν προκυ-
μαία, ἀντικρὺ στὴν ἀποβά-
θρα, ἀπ' ὅπου ἔρευγε τὸ βα-
πόρι ποῦ διασχίζει τὸν δρμον
καὶ πηγαίνει στὸ Νικτεροῦ.
Ὅτι διαβάτες ἀπόρησαν πολὺ,
ὅταν εἶδαν ὅτι ὁ ἰδιοκτῆτης
τοῦ θαυμαστοῦ ἐκείνου αμα-
ξιτοῦ, ἄφινε τὰ κεντρικὰ μέρη
τῆς πόλεως, ὅπου εἶχε τόση
ἐπιτυχία, γιὰ νὰ κρυφθῆ στὰ
προάστεια. Ὁ Ἄλδαράδο ὁ-
μως, χωρὶς νὰ τὸν μέλη γιὰ
τὰ σχόλια τοῦ πλῆθους, ἐ-
φόρτωσε τὸ αὐτοκίνητο στὴ
μεγάλῃ σχεδία, συστήσας μόνον
τὰ προσέξουν τὸν διάκο-
σμό του, καὶ κατόπι μπῆκε
στὸ βαπόρι μὲ τὴν Κολέττα
καὶ τὴν ἀκολουθία του.
Στῆς πέντε ἔφθασαν στὸ
Νικτεροῦ, ὅπου ὁ χαρτοπό-
λεμος, εἰς τὸν παραλιακὸ δρό-
μο, ἔδινε κ' ἐπαίρνε. Μπήκαν
πάλι στὸ αὐτοκίνητο καὶ ὁ
Ἄλδαράδο ἄρχισε νὰδιαίξῃ
τῆς σακκούλες του. Ἡ Κολ-
λέττα ὁμως δὲν ἐδιασκεδάζε.
Προσπαθοῦτε νὰ μαντεύσῃ τί
ἐγύρευαν στὸ Νικτεροῦ, τί ἐ-
σήμαινε αὕτῃ ἡ «κωμωδία»
καὶ γιατί δὲν εἶχαν πάρῃ μαζί
τους τὸν Ἰορρίκο. Ὁρισμέ-
νως, δὲ αὐτὰ ἦταν παραξένα!
Τώρα τὸ αὐτοκίνητο ἀνέ-
βαινε ἀπὸ ἕνα δρόμο κάθετο
εἰς τὴν προκυμαία καὶ τριγυρι-
σμένο ἀπὸ βίλλες, ὅπου οἱ
διαβάτες ἦταν ἀρατοί.
Ὅταν ἔφθασε καμμιά ἐ-
(*) Ἴδε εἰκ. προηγ. φύλ. σελ. 341.

Η ΑΡΠΑΓΗ ΤΗΣ ΝΑΔΙΑΣ

[ΜΥΣΤΗΡΙΟΝ ΥΠΟ Η. DE GORSSE]

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'. (Συνέχεια).

Ο πρίγκηψ Βόρις δὲν ἠμπόρесе πλέον νὰ συγκρατηθῆ. Καὶ ὑψώσας τὴν χεῖρά του, ἠτοιμάσθη νὰ τὴν καταφέρῃ ἐπὶ τοῦ μικροῦ αὐθαδούς, ὁ ὁποῖος εἶχε τὸ θράσος, ὄχι μόνον νὰ τῷ ἀνθίσταται ἀλλὰ καὶ νὰ τὸν ὑβρίξῃ.

Εὐτυχῶς, ὁ Τώνης ἦτο τόσον εὐκλινῆτος ὅσον καὶ γενναῖος· καὶ μ' ἓνα πήδημα πρὸς τὰ ὀπίσω ἀπέφυγε τὸν μεγαλοπρεπῆ μπάτσον, ποῦ προωρίζετο διὰ τὸ πρόσωπόν του.

— Ἔννοια σου καὶ θὰ σοῦ δείξω ἐγὼ ποῖος εἶμαι! τὸν ἠπειλήθη τότε ματιώδης ὁ πρίγκηψ. Γιατί φαίνεται, ὅτι δὲν με ξέρεις.

— Ἀπατάσθε πολὺ! ἀπεκρίθη ὁ Τώνης, ὁ ὁποῖος εἶχεν ἀνακτήσῃ πλέον ὄλην τὴν ψυχραμίαν. Καὶ μπορῶ νὰ σοῦ ἀποδείξω εὐθύς.

— Ἔτσι ἔ;

— Μάλιστα. Εἰσθε ὁ πρίγκηψ Βόρις, δηλαδή ἓνας κλέφτης στὰ χαρτιά κ' ἓνας παλιάνθρωπος.

Καὶ διὰ νὰ προφέρῃ τὰς τελευταίας αὐτὰς λέξεις, ὁ Τώνης ἐψήλωσεν ὅσον ἠμποροῦσε, ὡς νὰ ἤθελε νὰ δείξῃ εἰς τὸν ἀντίπαλόν του, ὅτι εἶχεν ἀρκετὸν ἀνάστημα διὰ νὰ τῷ ἀντιπαραταχθῆ.

Ο πρίγκηψ Βόρις εἶχε γίνῃ κάτωχρος καὶ τὰ μάτια του, μετὰ τὸ πλήρες μίσους βλέμμα, ἤρχισαν νὰ τοξεύουν ἀληθινὰς ἀστράλας.

— Φθάνει, παλιόπαιδο, φθάνει! ἐφώναξε με φωνήν, ποῦ ὁ θυμὸς τὴν ἔκαμνε δρακοντίνην... Ἀρκετὰ σὲ ἀνέχθηκα. Σώπα, ἂν δὲν θέλῃς νὰ σὲ πετάξω, με

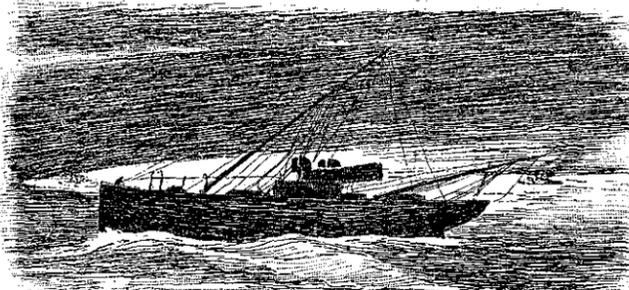
«Μάλιστα! εἰσθε ὁ πρίγκηψ Βόρις...» (Σελ. 352, στ. α').

τὰ ἴδια μου τὰ χέρια, στὴ θάλασσα. — Ὡ, τὸ ξέρω πῶς εἰσθε ἱκανὸς νὰ τὸ κάμετε! ἀπεκρίθη ὁ Τώνης. Ἔνας κακοῦργος σὰν καὶ σὰς!.

— Φθάνει! φθάνει! φθάνει! Καὶ ὁ πρίγκηψ Βόρις, μετὰ τὸν γρόνθου συσφιγμένους καὶ μετὰ τὰ μάτια ἔξω ἀπὸ τὰς κούγκας των, ἐστράφη πρὸς τὸν ναύτην, ὁ ὁποῖος παρηκολούθει αὐτὴν τὴν σκηνὴν σατατισμένος. καὶ ἀμίλητος, καὶ τὸν διέταξε:

— Πάρε ἀπὸ δῶ αὐτὸ τὸ παιδί, νὰ μὴ τὸ σκοτώσω!

Ο ναύτης, πεθημένος, ἔπιασε τὸν Τώνην ἀπὸ τὸ χεῖρ καὶ ἠτοιμάσθη νὰ τὸν τραβήξῃ, ὅταν ἔξαφνα, ἓνας ἄλλος ναύτης, ἐπλησίασε γοργῶς τὸν πρίγκηπα καὶ δείχνων εἰς αὐτὸν τὸν ὀρίζοντα, ὁ ὁποῖος, τὴν σεληνωφώτιστον ἐκείνην νύκτα, ἐφαίνετο καθαρώτατα, τὸν ἔκαμε νὰ ἰδῆ μίαν γραμμὴν ἀπὸ

«Θὰ ἔλεγες, ὅτι κυκλῶν ἐνέσκηψεν ἐναντίον τῆς θαλαμηγοῦ.» (Σελ. 353, στ. α').

πολλάπλοια, τὰ ὁποῖα διήρχοντο μακρὰν. Ἀπὸ τὸ σχῆμά των, ἀπὸ τὸν ἀριθμὸν των, ἀπὸ τὰς κινήσεις των, ἦτο φανερόν, ὅτι τὰ πλοῖα αὐτὰ δὲν ἦσαν παρὰ φυλακίδες καὶ ἀνιχνευτικὰ τοῦ γαλλικοῦ στόλου τῆς Μεσογείου.

Ἐσχημάτιζαν ἓνα μεγάλο ἡμικύκλιον παρὰ τὴν εἰσοδὸν τοῦ λιμένος τῆς Βιλλαφράγκας, ἢ δὲ θαλαμηγὸς τοῦ πρίγκηπος, ἢ ὁποῖα εὐρίσκετο τὴν στιγμὴν ἐκείνην μετὰ τοῦ Σαιν-Ζάν καὶ τοῦ ἀκρωτηρίου Σαιντ-Ὀσπίς, δὲν θὰ ἐβράδυνε νὰ διέλθῃ καὶ αὐτὴ ἐκ τοῦ μέρους ἐκείνου.

Ἀλλὰ, παρ' ὄλην τὴν ἀπόστασιν, εἶδαν, ὅτι ὁ στολισκὸς τῶν ἐλαφρῶν πολεμικῶν ἀνεπτύσσεται εἰς παράταξιν κανονικωτάτην, ὡς ἂν ἠτοιμάζετο διὰ κάποιαν ἐπιχείρησιν.

Ἐξαφνα, ἀντήχησεν ὡς βροντὴ μία κανονία.

Ο πρίγκηψ καὶ οἱ δύο ναῦται ἔκαμαν ἓνα κίνημα ἐπληξέως κ' ἐκυττάθησαν.

Τὸ πλησιέστερον πλοῖον εἶχε ρίψῃ ἄσφατον βολὴν πρὸς τὸ μέρος τῆς θαλαμηγοῦ.

Μετ' ὀλίγα δευτερόλεπτα, τὴν πρώτην κανονίαν διεδέχθη καὶ ἄλλη.

— Ὡ! μ' αὐτοὶ! μὰς κανονιοβολοῦν!

«Τώρα ἐννοῶ! ἀνέκραξεν ὁ πρίγκηψ...» (Σελ. 352, στ. γ').

ἐπιθύρσειν ὁ πρίγκηψ Βόρις, ὁ ὁποῖος, πρὸ τοῦ κινδύνου, ἐλησμόνησεν ἀμέσως τὸν θυμὸν του.

Καὶ ἤρχισε τότε μιά ζωηρὰ συνομιλία μετὰ τῶν τριῶν ἀνδρῶν, ρωσιστί.

Ο Τώνης, φυσικά, δὲν ἠμπόρесе νὰ ἐννοήσῃ τί ἔλεγαν. Βλέπων ὁμῶς τὸ ἀνήσυχον ὄφος τοῦ πρίγκηπος καὶ τῶν ναυτῶν, ἐμάντευσεν ὅτι ἐπρόκειτο περὶ σοβαροῦ.

— Αὐτὸ τὸ πλοῖο, ἔλεγεν ὁ πρίγκηψ, μὰς διατάσσει νὰ σταματήσωμε.

— Ναί, ἀπεκρίθη ὁ πρῶτος ναύτης· ἔφριξε δὺς κανονίες, ὅπως γίνεταί πάντα.

— Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία! προσέθεσεν ὁ τρίτος.

Τὴν ἴδιαν στιγμὴν, οἱ τρεῖς ἄνδρες παρετήρησαν, ὅτι τὸ πλοῖον ποῦ εἶχε πυροβολῆσῃ, ἤρχισε νὰ ὑψώνῃ εἰς τὰ κατάρτια του καὶ εἰς τὰς κεραιὰς του διάφορα σήματα (σιγάλα).

— Τώρα ἐννοῶ! ἀνέκραξεν ὁ πρίγκηψ, τοῦ ὁποῖου τὸ πρόσωπον ἐσκυρώπασε περισσότερο. Μὰς κατήγγειλαν στὴν ἀστυνομία τοῦ Μόντε-Κάρλο, ποῦ θὰ ἐτηλεγράφησε ἀμέσως στὴ Μοῖρα τῆς Βιλλαφράγκας, νὰ μὰς σταματήσῃ μετὰ τὰ ταχύτερα πλοῖά της ἢ κ' ἐν ἀνάγκῃ νὰ μὰς κυνηγήσῃ.

— Λέτε, ἔξοχώτατε; ἠρώτησαν μετὰ δισταγμῶν οἱ δύο ναῦται.

— Εἶμαι βέβαιος! ἀπεκρίθη ὁ πρίγκηψ, εἰς τόνον μὴ ἐπιδεχόμενον ἀντίρρησην. Εἶνε γνωστὸν ἄλλως τε, ὅτι τὰ πλοῖα τοῦ στόλου τίθενται πάντοτε εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Ἀστυνομίας κ' ἐνεργοῦν συλλήψεις κατὰ θάλασσαν. Ὁ στολισκὸς λοιπὸν αὐτὸς θὰ προσπαθῆσῃ νὰ μὰς κλείσῃ τὸν δρόμον καὶ, ἂν θέλωμε νὰ διαφύγωμε, δὲν πρόπει νὰ χάσωμε στιγμὴν.

Καὶ ὁ πρίγκηψ Βόρις, χωρὶς ἄλλην ἀργοπορίαν, ἔδωσε μερικὰς διαταγὰς, τὰς ὁποίας οἱ δύο ναῦται ἔσπευσαν νὰ

ἐκτελέσουν μετὰ προθυμίαν μεγάλην. Ὁ ἐλιγμός, τὸν ὁποῖον ἐξετέλει τὴν στιγμὴν ἐκείνην ὁ στολισκὸς, ἐφαίνετο τῶντι ἐπικυρώνων τὴν ὑπόθεσιν τοῦ πρίγκηπος. Τὰ πλοῖα εἶχον σχηματίσῃ ἐν ἀπέραντον ριπίδιον καὶ ὅλοι των οἱ προβολεῖς ἐξηρεῦντων τῶρα τὸν ὀρίζοντα, ἀπὸ καιροῦ δὲ εἰς καιρὸν ἐτάρωναν τὸ κατὰστρωμα τῆς θαλαμηγοῦ μ' ἓνα φωτεινόν, ἐκτυφλωτικὸν καταρράκτην.

Ἡ θαλαμηγὸς, ποτε καλυπτομένη ἀπὸ σκότος καὶ ποτε λουομένη ἀπὸ φῶς, ἐπερνοῦσεν ὀλονὲν ἀπὸ τὴν νύκτα εἰς τὴν ἡμέραν καὶ ἀπὸ τὴν ἡμέραν εἰς τὴν νύκτα. Ὁ πρίγκηψ Βόρις καὶ τὰ δύο παιδιὰ, τὴν μίαν στιγμὴν ἐκυττώνοντο, ἐσκοτίζοντο, καὶ τὴν ἄλλην ἐξεθαμβοῦντο.

Ο Τώνης, μόλις συνηλθεν ἀπὸ τὴν πρώτην του συγκίνησιν, παρηκολούθει τὰ γινόμενα μετὰ ἀγωνίαν. Ὅσον διὰ τὴν Ναδίαν, εἰς τὴν ὁποῖαν οἱ κανονιοβολισμοὶ εἶχαν προξενήσῃ πολὺ εὐνόητον φόβον, δὲν ἔπαυε νὰ κλαίῃ, ἀναγκαλιζομένη σφικτὰ τὸν φίλον της, ὡς νὰ τῷ ἐξήτει βεβήθειαν καὶ προστασίαν. Κάθε φωνὴν μάλιστα ποῦ ὁ φωτεινὸς χείμαρρος ἐπλημμύρει τὸ κατὰστρωμα μετὰ τὴν ὠμὴν του λάμπιν, ἢ μικρὰ Ναδία ἐδιπλασίαζε τὰ κλάμματα της, τὰ ὁποῖα ἐγίνοντο σπαρακτικά.

— Μὴ φοβάσαι, μικρὴ μου Ναδία, μὴ φοβάσαι! τῆς ἐψιθύριζε τότε ὁ Τώνης, σφίγγων τὰ χεράτια της, διὰ νὰ τὴν ἠσυχάσῃ.

Ἄλλὰ εἰς μάτην! Τὸ κορτάκι, κατατρομαγμένον, δὲν ἔπαυε ποτε νὰ σιγοκλαίῃ καὶ ποτε νὰ ξεφωνίζῃ. Αὐτὰ ὅλα διήρκεσαν ὀλίγας στιγμάς. Καὶ ἰδοὺ ἔξαφνα, καμμιὰ εἰκοσαριά ναῦται ἀναβαίνουν ἀπὸ τὸ βάθος τοῦ πλοίου, πλημμυροῦν τὸ κατὰστρωμα καὶ τρέχουν τῶρα καθ' ὅλας τὰς διευθύνσεις, ὅμοιοι μετὰ μαύρους διαβόλους ποῦ ἐξώρμησαν ἀπὸ τὰ σπλάγγνα τῆς κολάσεως, διὰ νὰ παραδοθῶν εἰς ἓνα τρελλὸν χορὸν.

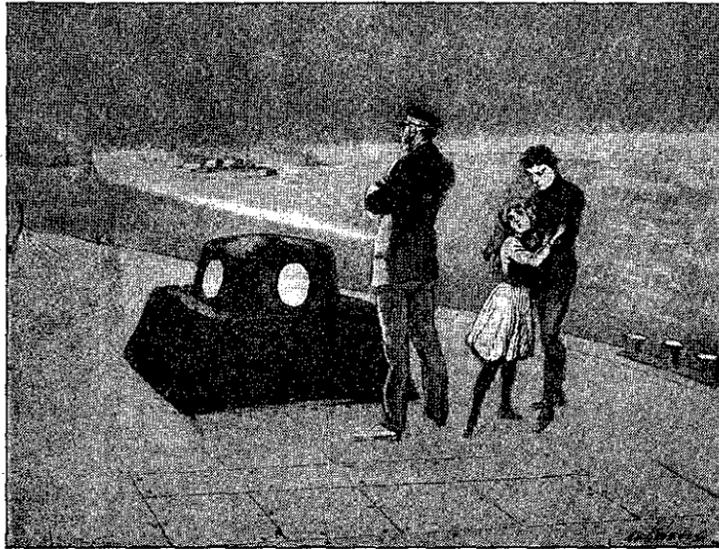
Θὰ ἔλεγες, ὅτι κυκλῶν ἐνέσκηψεν ἔξαφνα ἐναντίον τῆς θαλαμηγοῦ· διότι ἐντὸς ὀλίγων στιγμῶν, κατάρτια, κεραιαί, καπνοδόχοι, στόλοι τοῦ ἀσφυμάτου, ἐφρίθησαν κάτω, ἐνῶ συγχρόνως ἢ γέφυρα, οἱ θαλαμῖκοι, αἱ κλίμακες, τὸ πηδάλιον καὶ τελοσπάντων πᾶν ὅ,τι εὐρίσκετο ἐπὶ τοῦ κατὰστρώματος, διπλώνεται κ' ἐξαφανίζεται ὡς διὰ μαγείας, ἐν τῷ μέσῳ τοῦ χαρακτηριστικοῦ κρότου τροχαλιῶν ποῦ τρίζουν, σανιδω-

μάτων ποῦ πλαταγίζουν καὶ ἀλύσεων ποῦ γογγύζουν. Τὸ ἐξαφνικόν, τὸ ἀπρόοπτον, τὸ πραγματικῶς παράδοξον αὐτὸ ἀναστάτωμα ἠύξησε τὸν τρόμον τῆς Ναδίας, ἢ ὁποῖα ἐξεφώνιζε τῶρα ἀπεγνωσμένης.

Ἀλλὰ καὶ ὁ Τώνης, μὴ ἐννοῶν καλὰ τί συμβαίνει, ἤρχισε νὰ τρέμῃ σύσσωμος καὶ νὰ συλλογίζεται, ὅτι ἐβραθεν ἴσως ἢ τελευταία του ὥρα.

Ἀλήθεια, τίποτε πλέον δὲν εὐρίσκετο ἐπὶ τοῦ κατὰστρώματος τῆς θαλαμηγοῦ. Θὰ ἔλεγες, ὅτι ὁ κυκλῶν τὰ ἐτάρωνεν ὅλα. Δύο παιδιὰ μόνον ἐκλαταν ἐκεῖ ἐπάνω, πλησίον ἓνος ἀνδρὸς ἀφώνου καὶ ἀκινήτου.

Ο πρίγκηψ Βόρις, ὀρθιος πάντοτε, εἰς τὸ ἴδιον μέρος ὅπου πρὸ ὀλίγου ἀκίμη εὐρίσκετο ἢ γέφυρα, ἐκύτταζεν εὐχαιρητικῶς τὸ ἔργον τῆς καταστροφῆς καὶ τῆς ἐρημώσεως, τὸ ὁποῖον εἶχε

«Μὴ φοβάται, μικρὴ μου, Ναδία, μὴ φοβάσαι!...» (Σελ. 353, [στ. α']).

γίνῃ, ἐντὸς ὀλίγων στιγμῶν, μετὰ τὴν θέλησίν του καὶ κατὰ διαταγὴν του!

Τότε ἔδωσεν ἀκόμη μίαν διαταγὴν, καὶ ὁ Τώνης, καθὼς καὶ ἡ Ναδία, πρὶν προφθάσων ἀντισταθῶν διόλου, ἀνηρπάγησαν ἀπὸ δὺς ναῦτας καὶ ἀπήχθησαν πρὸς τὴν κλίμακα τῶν θαλαμῖκων.

Ἐπειτα ἠκούσθη ἓνας κρότος ξηρός, ὡς ἐκεῖνος ποῦ θὰ ἔκαμνε κλειόμενον τὸ σκέπασμα ἓνος πελωρίου κιβωτίου, κ' ἐπιτέλους ὁ Τώνης ἐνόησε τί συνέβαινε.

Ἡ θαλαμηγὸς τοῦ πρίγκηπος Βόριδος Ἰβανῶφ δὲν ἦτο παρὰ ὑποβρύχιον θαυμασίως κατεσκευασμένον.

Δὲν ἠμποροῦσε νὰ ἔχῃ τὴν ἐλαχίστην περὶ αὐτοῦ ἀμφιβολίαν, τῶρα ποῦ εὐρίσκετο εἰς τὸ ἐσωτερικόν. Ἔνας ἰδιαιτέρως ἤχος, ἓνα εἶδος ὑποκώφου καὶ παρατεταμένου σφυρίγματος, ἐμαρτύρει ὅτι τὸ νερόν, τὸ προωρισμένον νὰ βα-

ρύνῃ τὸ σκάφος, διὰ νὰ βυθισθῆ, εἰσῆγετο εἰς τὸ «water-balast», δηλαδή εἰς τὸ στεγανὸν διαμερίσμα, τὸ ὁποῖον ἐσχηματίζετο πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, μετὰ τῶν δύο τοιχωμάτων τοῦ σκάφους.

Ἡ ἀπρόοπτος αὕτη ἀνακάλυψις δὲν ἐξέπληξεν ἐν τούτοις τὸν Τώνην ὑπερβολικά. Τῷ ἐξήγησε μάλιστα ἓνα πρῆγμα, τὸ ὁποῖον, πρὸ ὀλίγων ἐβδομαδῶν, τῷ εἶχε κάμῃ μεγάλην ἐντύπωσιν: Τὸ ἰδιαιτέρον, τὸ ἀλλόκοτον σχῆμα τῆς θαλαμηγοῦ.

Ἀλλὰ τί ἄνθρωπος ἦτο λοιπὸν αὐτὸς ὁ πρίγκηψ Βόρις, διὰ νὰ ἔχῃ εἰς τὴν διάθεσίν του ἐν ὑπερβύχιον;

Τότε ὁ Τώνης ἐνεθυμήθη κάτι, ποῦ τῷ εἶχεν εἰπῆ ὁ γέρον ἐπιτάτης Ἰβάν: ὅτι δηλαδή ὁ πρίγκηψ Βόρις, αὐτὸς ὁ κακὸς ἄνθρωπος, ἦτο καὶ ἐξοχὸς μηχανικός, εἰς τὸν ὁποῖον ἢ ἐπιστήμην ὠφείλει ἤδη πολλὰς σπουδαίας ἐφευρέσεις.

Μία τῶν ἐφευρέσεών του θὰ ἦτο καὶ τὸ θαυμάσιον ἐκεῖνο ὑποβρύχιον, καὶ ὄχι βέβαια ἢ μικροτέρα.

Ἄλλ' ἀφοῦ ἐσκέφθη ὅλα αὐτὰ, ὁ Τώνης ἠσθάνθη πάλιν τοὺς φόβους τοῦ ἔλους ἀναγεννημένους. Τῶρα πλέον ἔβλεπεν, ἤξευρε μετὰ τί φόβερὸν ἐχθρὸν εἶχε νὰ παλαίσῃ. Ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς ἦτο τῶντι ὁ δαίμων τοῦ κακοῦ, ὁ ὁποῖος μετεχειρίζετο τὰ θαυμάσια δῶρα, μετὰ τὰ ὁποῖα τὸν εἶχε προικισμένον ἢ φύσις, διὰ νὰ ποσοκεπάζῃ τὰ ἐγκλήματά του.

Παρῆλθον οὕτω τρία σχεδὸν τέταρτα τῆς ὥρας, τρία τέταρτα, κατὰ τὸ διάστημα τῶν ὁποῖων ὁ Τώνης ἠμπόρесе νὰ συλ-

λογισθῆ ἀνέτως καὶ νὰναμετρήσῃ τὴν δεινὴν θέσιν, εἰς τὴν ὁποῖαν αὐτὸς καὶ ἡ ἀγαπημένη του μικρὰ Ναδία εὐρίσκοντο τῶρα.

Ἐπειτα ὁ ἤχος ἐκεῖνος, τὸ σφύριγμα τοῦ νεροῦ, ἠκούσθη πάλιν.

«Νά, νά, ἐσυλλογίσθη ὁ Τώνης· ἀδειάζουν τῶρα τὴν ἀποθήκην τοῦ νεροῦ· θὰ πῆ ὅτι δὲν εἶνε πιά ἀνάγκη νὰ μὲν βυθισμένον τὸ πλοῖο καὶ σὲ λίγο θανάβοῦμε πάλιν στὴν ἐπιφάνεια».

Δὲν ἠπατάτο. Πραγματικῶς, μετ' ὀλίγα λεπτά, ἡ θαλαμηγὸς, ἀπὸ τὰ σκοτεινὰ βάθη τῆς θαλάσσης, ἀνεδύετο εἰς τὸ φῶς καὶ εἰς τὸν ἀέρα.

Ὁ Τώνης ἐπῆρε τότε ἀπὸ τὸ χεῖρ τὴν Ναδίαν, ἢ ὁποῖα εὐρίσκετο πάντοτε πλησίον του, καὶ ἠκολούθησε τοὺς ναῦτας, αἱ ὁποῖοι ἔσπευδαν νὰναϊδοῦν εἰς τὸ κατὰστρωμα, διὰ νὰναπνεύσουν.

(Ἔσπειται συνέχεια) ΠΕΤΡΟΣ ΠΥΡΓΩΤΟΣ

ΔΕΚΑΤΟΣ ΕΒΔΟΜΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΞΕΣΠΑΘΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣ ΕΓΓΡΑΦΗΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ ΚΑΙ ΑΓΟΡΑΣΤΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΙΑΠΛΑΣΙΝ ΤΟΥ 1917

ΞΕΣΠΑΘΜΑ ονομάζεται εις τὸν κύκλον μας, ἢ διὰ τῶν ἐνεργειῶν τῶν φίλων μας ἐγγραφή νέων συνδρομητῶν ἢ ἀγοραστῶν.

Αὐτὸ ἔξωπαθμα, γενικῶς, ἔχει σκοπὸν ἀπ' ἐνὸς τὴν ἐξάπλωσιν τῆς «Διαπλάσεως» καὶ ἐπομένως τὴν δι' αὐτῆς διαπαιδαγωγίαν ὅσοι τὸ δυνατόν μεγαλειτέρῳ ἀριθμῷ Ἑλληνοπαίδων, ἀπ' ἑτέρου δὲ τὴν ἐπίσχεσιν τῶν πόρων καὶ τὴν ἐξ αὐτῆς κυρίως ἐξαγομένην βελτίωσιν τοῦ περιοδικοῦ. Τοιοῦτον τὸ ἔξωπαθμα, οἱ φίλοι μας τὸ ἀντικαθίστανται πάντοτε ὡς καθήκον.

Αὐτὸ τὸ καθήκον τοῦτον ἢ ἐκλήρωσις ἐπιβάλλεται εἴπερ ποτε φέτος, διότι ἐνεκα τῶν δεινῶν περιστάσεων, τῶν πολέμων, τῶν ἀποκλεισμῶν, τῆς μεγάλης ὑπερτιμῆσεως τοῦ χαρτίου καὶ τῶν ἄλλων εἰδῶν, ἢ «Διαπλάσεως», ἐν ὁποίῳ τῷ ἡμίσειον ἀριθμῷ τῶν ἐκ τοῦ ἔξωπαθμοῦ συνδρομητῶν τῆς, πρὸς ἐπίμετρον εἶδε διπλασιαζομένης τὰς δαπάνας τῆς. Καὶ ὅμως οὕτως τὴν συνδρομὴν τῆς ἤβησαν ὡς τώρα, αὐτὴ ἠλιθίως τὸ σῆμα ἢ τὰς σελίδας τῆς, ἐξακολουθοῦσα νὰ ἐκιδέεται τακτικῶς, ἀνελλιπῶς, ὅπως καὶ εἰς τὰς ὁμαλοτέρας περιστάσεις.

Οἱ ὄροι τοῦ 17ου Διαγωνισμοῦ Ξεσπαθμάτων

Α'. — Ὁ Διαγωνισμὸς τοῦ Ξεσπαθμάτου εἶνε ἐτήσιος. Θὰ λήξῃ τὴν 30 Σεπτεμβρίου 1917 καὶ θὰ περιλάβῃ ὅλους ὅσοι ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς ἡμέρας ἐκείνης, θὰ ἔχουν πωλήσῃ φυλλάδια ἢ ἐγγραφαί νέων συνδρομητῶν ἐτησίους, ἑξαμήνους ἢ τριμήνους. Β'. — Οἱ ἐγγραφόμενοι νέους συνδρομητῶς θὰ λογαριάζονται ὡς διαθέσαντες, τόσα φυλλάδια, ὅσα θὰ σταλοῦν ἐν ὅλῳ πρὸς τοὺς ὑπ' αὐτῶν ἐγγραφέντας, μέχρι τῆς λήξεως τῆς συνδρομῆς τῶν. (Δηλαδή, ὁ ἐγγραφοὺς ἐτήσιον συνδρομητῆν, ὑποτίθεται ὅτι ἐπώλησε, ὁ ἐγγραφοὺς ἑξαμήνιον, 26 φυλλάδια, ὁ ἐγγραφοὺς τριμήνιον, 13 φυλλάδια, δύο συνδρομητῶς ἐτησίους, 104 φυλλάδια κτλ.) Ἐπὶ τῇ βάσει ταύτῃ τὰ βραβεῖα θάπνευθεν ὡς ἑξῆς:

Βραβεῖον Πρώτης Τάξεως:

Τὸ βραβεῖον τοῦτο θάπνευθεν πρὸς πάντας ὅσοι μέχρι τῆς 30 Σεπτεμβρίου 1917 θὰ ἔχουν διαθέσῃ, (εἴτε μὲ ἀγοραστῶς, εἴτε μὲ συνδρομητῶς, εἴτε καὶ μὲ τὰ δύο), 530 φυλλάδια καὶ ἄνω, ἢ δηλαδή φυλλάδια ἀναλογούντα πρὸς ἐτήσιος ἀγοραστῶς περισσότερα τῶν δέκα. Ἐξ αὐτῶν, ὁ διαθέσας τὰ περισσότερα φυλλάδια, θάναγκησθῇ Κορυφαῖος θὰ δημοσιεῖται δὲ εἰς τὴν Διαπλάσιν ἢ εἰκὼν του, καθὼς καὶ τῶν λοιπῶν βραβευμένων, ἂν, ἐγνωσθῆ, στείλουν τὴν φωτογραφίαν των. (Ἄν εἰς τὸν διαγωνισμὸν τοῦτον λάβουν μέρος καὶ μικροὶ Σὺλλογοι ἢ ὁμάδες συνδρομητῶν ἀπὸ κοινοῦ ἐνεργοῦντων, τότε θάναγκησθῇ χωριστὰ καὶ Κορυφαῖος τῶν Ὁμάδων.)

Εἰς τοὺς τυγόντας πρώτης τάξεως Βραβεῖον, πλην τῆς δημοσιεύσεως τῶν εἰκόνων των, θὰ σταλοῦν ὡς δῶρον βιβλία, ἐκ τῶν ὑπὸ τοῦ γραφείου μου ἐκδομένων κατ' ἐκλογὴν τοῦ βραβευθέντος: (ἦτοι μόνον τὸ μὲν Διαπλάσεως καὶ Βιβλιοθήκης, ἢ συνδρομῆς Διαπλάσεως τοῦ ἐπιόντος ἔτους, ἀλλὰ τίποτε ἄλλο ἐκτός αὐτῶν). Ἡ ἀξία τῶν βιβλίων τούτων θὰ εἶνε ἀνάλογος πρὸς τὸ ποσὸν τῶν φυλλῶν, τὰ ὅποια διαθέσας ἑκάστος. Καὶ ὁ μὲν Κορυφαῖος θὰ ὑπολογισθῇ 30 λεπτὰ δι' ἐκάστην δεκάδα φυλλῶν, οἱ δὲ λοιποὶ τῆς τάξεως ταύτης λεπτὰ 25. Παραδείγματος χάριν, ὁ διαθέσας 1500 φυλλάδια, ἂν εἶνε Κορυφαῖος, θὰ παραγγεῖλῃ βιβλία ἀξίας φράγκων 45 (1500x30) ἂν δὲ εἶνε ἀπὸ τῶν ἄλλων, φρ. 37,50 (1500x25). Ἴδε καὶ τὴν κατατὸς Σπουδαίων Ἀθλοῦν.

Βραβεῖον Δευτέρας Τάξεως:

Ἡ τάξις αὕτη θὰ περιλάβῃ ἑκείνους, οἱ ὅποιοι μέχρι τῆς 30 Σεπτεμβρίου 1917 θὰ ἔχουν διαθέσῃ ἀπὸ 52 ἕως 250 φυλλάδια, δη-

λαδή φυλλάδια ἀναλογούντα πρὸς μίαν ἕως δέκα ἐτησίους συνδρομῆς. Ἐκ τούτων θὰ βραβευθῶν, καὶ θὰ δημοσιεῖται ἢ εἰκὼν των οἱ εἰκοσιπέντε πρώτοι, κατὰ σειράν, οἱ ὅποιοι θὰ ἔχουν διαθέσῃ τὰ περισσότερα. Ἐάν δὲ συμπῆσῃ ὁ εἰκοστός πέμπτος ἢ ἔξῃ διαθέσῃ τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν φυλλῶν μ' ἓνα ἢ περισσότερους, ἐκ τῶν ἐπομένων, τότε θὰ συμπεριληφθῶν καὶ αὐτοὶ εἰς τὸ Δεύτερον βραβεῖον καὶ θὰ δημοσιεῖται ἢ εἰκὼν καὶ ὄλων τούτων, ὡσοῦν ἴσως αὐτοὶ ἂν εἶνε.

Καὶ πρὸς τοὺτους θὰ σταλοῦν βιβλία κατ' ἐκλογὴν των, ἐκ τῶν ὑπὸ τοῦ γραφείου μου ἐκδομένων, μὲ μόνην τὴν διαφοράν, ὅτι ὁ μὲν πρῶτος τῆς τάξεως θὰ ὑπολογισθῇ 25 λεπτὰ δι' ἐκάστην δεκάδα φυλλῶν, οἱ δὲ ἄλλοι λεπτὰ 20.

Ἐπαινος:

Ἐπαινος θὰ ἀπονεμηθῇ πρὸς πάντας τοὺς λοιποὺς, καὶ θὰ τοὺς σταλοῦν ὡς δῶρον βιβλία κατ' ἐκλογὴν των, ἐκ τῶν ὑπὸ τοῦ γραφείου μου ἐκδομένων, ἀξίας 15 λεπτῶν δι' ἐκάστην δεκάδα φυλλῶν.

Σπουδαία Δήλωσις:

Τὰ ἀνωτέρω βραβεῖα ἰσχύουν μόνον διὰ τοὺς ἐγγραφόντας συνδρομητῶς. Οἱ Πράκτορες, ἦτοι οἱ διαθέτοντες φυλλάδια εἰς ἀγοραστῶς, λαμβάνουν μόνον τὰ 2/3 τοῦ βραβεῖου, διότι αὐτοὶ πωλοῦν φυλλάδια ὄχι πρὸς 20, ἀλλὰ μόνον πρὸς 10 ἢ 15 λεπτὰ. (Παραδείγματος χάριν, ἂν ὁ Κορυφαῖος ὁ διαθέσας 1500 φυλλάδια, διαθέσῃ τὰ 500 εἰς συνδρομητῶς καὶ τὰ 1000 εἰς ἀγοραστῶς, δὲν θὰ λάβῃ βιβλία ἀξίας 45 φρ. ἀλλὰ μόνον 35. ἦτοι φρ. 15 διὰ τὰ 500 φυλλάδια τῶν συνδρομητῶν καὶ 20 φρ. διὰ τὰ 1000 φυλλάδια τῶν ἀγοραστῶν. ἂν δὲ διαθέσῃ καὶ τὰ 1500 φυλλάδια εἰς ἀγοραστῶς, θὰ λάβῃ βιβλία 30 φρ. μόνον.) Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ δι' ὅλους τοὺς ἄλλους βραβευθέντας ἢ ἐπαινεθέντας.

ΟΔΗΓΙΑΙ ΔΙ' ΕΓΓΡΑΦΟΝΤΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ

1. — Ἐκτός τῶν ἐτησίων συνδρομητῶν, δύναται τις νὰ ἐγγραφή καὶ ἑξαμήνους (ἀντὶ φρ. 4,50 διὰ τὸ Ἐσωτερικόν, καὶ φρ. χρ. 5,50 διὰ τὸ Ἐξωτερικόν), καθὼς καὶ συνδρομητῶς τριμήνους (ἀντὶ φρ. 2,50 διὰ τὸ Ἐσωτερικόν καὶ φρ. χρ. 3 διὰ τὸ Ἐξωτερικόν). Πᾶσα παραγγελία πρέπει νὰ συνοδεύεται ἀπαραιτήτως ὑπὸ τοῦ ἀντιτίμου.

2. — Ἐφ' ὅσον ἐγγραφεῖ τις συνδρομητῶς, πρέπει νὰ στέλλῃ ἐκαστοτε τὰς διευθύνσεις των καὶ τὸ ἀντίτιμον τῆς συνδρομῆς των ἄνω ἀναβολῆς, χωρὶς δηλαδή νὰ περικυβηθῇ νὰ ἐγγραφή καὶ ἄλλους, διὰ νὰ τοὺς στείλῃ ὅλους μαζί.

3. — Ἐγγραφή νέου συνδρομητοῦ, διὰ νὰ λογαριασθῇ ὡς ἔξωπαθμα, πρέπει ὁ ἐγγραφοὺς αὐτὸν νὰ ἔχῃ ἤδη πληρωσῇ τὴν συνδρομὴν του διὰ τὸ ἴδιον ἔτος. Δὲν εἶνε ὅμως ἀνάγκη νὰ ἔχῃ καὶ ψευδώνυμον.

4. — Αἱ ἐγγραφαὶ τῶν ἀπόρων λογαριάζονται εἰς τὸ ἔξωπαθμα. Ἐπίσης θεωρεῖται ὡς ἔξωπαθμα τοῦ ἐμβάζοντος τὸ ἀντίτιμον συνδρομητοῦ καὶ ἂν ἐντός τοῦ ἰδίου ἔτους ἀναπέσει τριμήνιον ἢ ἑξαμήνιον συνδρομῆς νέου συνδρομητοῦ, ἐγγραφέντος τὸ πρῶτον εἴτε ὑπ' αὐτοῦ εἴτε ὑπ' ἄλλου. (Ἡ ἀπ' εὐθείας ὅμως ἀναπέσει τῶν τριμήνων καὶ ἑξαμήνων δὲν λογαριάζεται εἰς τὸ ἔξωπαθμα.)

5. — Εἰς τὰς κληρώσεις τῶν δῶρων τῆς Διαπλάσεως, θὰ λάβουν μέρος καὶ οἱ νέοι συνδρομηταί, οἱ ἐγγραφόμενοι διὰ τοῦ ἔξωπαθμάτου, κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ Λαχείου.

ΟΔΗΓΙΑΙ ΔΙΑ ΠΡΑΚΤΟΡΑΣ

1. — Πράκτορες τῆς «Διαπλάσεως» δύναται νὰ γίνῃ πᾶς συνδρομητῶς, παλαιὸς ἢ καὶ νέος, ἀναλαμβάνων πώλησιν φυλλαδίων ἦτοι εὐρίσκων ἀγοραστῶς.

2. — Ἐκάστον φυλλὸν τιμᾶται διὰ τοὺς ἀγοραστῶς τῶν Πρακτῶρων 10 λεπτὰ εἰς τὸ Ἐσωτερικόν καὶ 15 λεπτὰ εἰς τὸ Ἐξωτερικόν.

3. — Τὰ φυλλάδια στέλλονται πρὸς τοὺς Πράκτορας, οἱ ὅποιοι φροντίζουν, νὰ εἰσπράττουν τὸ ἀντίτιμον καὶ νὰ μοῦ τὸ στέλλουν. Φύλλον ἀπ' εὐθείας πρὸς ἀγοραστῆν δὲν στέλλεται.

4. — Ὁ ἀγοραστῆς οὐδὲν δικαίωμα συνδρομητοῦ χαιρεί. Οὕτε ψευδώνυμον δηλαδή εἰμπορεῖ νὰ ἔχῃ ἐπὶ πληρωμῆς, οὕτε εἰς τοὺς Διαγωνισμοὺς νὰ λαμβάνῃ μέρος δωρεάν, οὕτε εἰς τὰς κληρώσεις τῶν δῶρων καὶ εἰς ἄλλα προνόμια καὶ συμμετέχῃ.

5. — Χάριν εὐκολίας, ὅσοι Πράκτορες διαθέτουν μόνον ἕως 10 φυλλάδια τὴν ἑβδομάδα, εἰμποροῦν νὰ στέλλουν τὸ ἀντίτιμον ὅλων ἡμῶν, εἰς τὸ τέλος καθῆ μινός. Ὅσοι Πράκτορες διαθέτουν ἕως 20 φυλλάδια τὴν ἑβδομάδα, εἰμποροῦν νὰ στέλλουν τὸ ἀντίτιμον κατὰ δεκαπέντε. Ἄλλ' ὅσοι διαθέτουν ἄνω τῶν 20 φυλλῶν, πρέπει νὰ στέλλουν τὸ ἀντίτιμον κατ' ἑβδομάδα. Ἐάν εἰς τὸ τέλος τῶν ἀνωτέρω προθεσμιῶν, δὲν ἔχουν στείλῃ τὸ ἀντίτιμον, ἦτοι οἱ

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ἀπορία τοῦ Τραγουδιοῦ τῆς Δευτερίας:

Μοῦ λένε πολλοί, πῶς ἡ δημοτικὴ εἶνε πῶς καλὴ ἐπὶ τὴν καθάρουσα. Μὰ τότε γιὰ τί ἔρχεται Ἐλλήνες, πῶς ἦσαν τόσο σοφοί, δὲν τὴν μολοῦσαν;

Ἐστᾶλη ὑπὸ τῆς Ναυτοπούλας τῆς Ἀργεας

Ῥωτῶν τὸν μικρὸν Γεωργάκη:

— Τὸ φερέμα σου εἶνε τί; μῦθος;

— Ὅχι! εἶνε δικὸ μου ἀπαντᾶ.

Ἐστᾶλη ὑπὸ τῆς Ἑλλίδος τῆς Ἑλλάδος

Αλληλογραφία τῆς «Διαπλάσεως», Ἀθήναι, 33, ὁδὸς Ἑβραίων τὴν 27 Σεπτεμβρίου 1916.

Ὁ Διαγωνισμὸς τοῦ Ξεσπαθμάτου

Ὁ 16ος Διαγωνισμὸς Ξεσπαθμάτου ἔληξε τὴν 30 Σεπτεμβρίου καὶ σήμερον, ὡς βλέπετε, προκηρῶσται ὁ νέος.

Οἱ Πράκτορες παρακαλοῦνται νὰ ἐξοφλήσουν τοὺς μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου λογαριασμοὺς των, διότι κατὰ τὸν κανονισμὸν, μόνον οὕτω θὰ συμπεριληφθῶν εἰς τ' Ἀποτελέσματα, τὰ ὅποια εἰτοιμάζονται ὀλοῦν καὶ θὰ δημοσιεῖσθαι ἐντός ὀλίγου. Ἐκτός τούτου ἡ Διαπλάσις ἔχει ἀνάγκη χρημάτων, διὰ νὰ ἐξοικονομηθῇ τὰς δυσχερεῖς αὐτῶς περιστάσεις. Ἄν' αὐτὸ, βλέπετε, καταργεῖ καὶ πᾶσαν σχεδὸν πίστωσιν εἰς τοὺς Πράκτορας. Ἄς σταθεῖσιν λοιπὸν ὅλοι νὰ στείλουν τὰ ὀφειλόμενα.

Περιμένω νὰ ἴδω αὐτὴν τὴν «σφοδρὰν δρᾶσιν» σου, ὄμοι τῶν Ἑλληνοπαίδων. Καὶ βέβαια, ἀφοῦ φέτος δὲν θὰ ἔχῃ σχολεῖν, θὰ καταγίνεσθαι μαζί μου περισσότερον. Ὅρα τὸ «χειμωνιάτικο» γράμμα σου. Πᾶς; πῆγε στὰς εἰσιτήριους ὁ Στέφανος Δάφνης;

Ἐμπρὸς λοιπὸν, Μικρὸ Σουλιάτη! Βάλε τὰ δυνάτῃ σου νὰ ἐπιτύχῃς στὰς ἐξετάσεις, ἀφοῦ ἀπὸ αὐτὸ ἐξαρτῶνται τόσα καὶ τόσα: Θὰ σοῦ κάμουν φωτογραφίαν, θὰ μοῦ τὴν στείλῃς; νὰ τὴν δημοσιεύσω καὶ θὰ σοῦ παραχωρήσω τὸ δικαίωμα νὰ λαμβάνῃς τὸ φύλλον εἰς τὸν ὀνόμα σου καὶ νὰ τὸ ἔχῃς ὅλο δικὸ σου. Τὶ ἄλλο θέλεις; Ἐγὼ σὲ θέσι σου, θὰ ἐπαίρῃ ἀριστα.

Καθόλου δὲν μοῦ φαίνεται ἀστεῖο, πῶς χάρηκες τόσο, Ψυχῇ, διὰ τὸν Α' Ἐπαινον ποῦ ἐπῆρες καὶ διὰ τὰ 14 Ἐβσημα. Ἡ «μικρὴ» αὕτη ἐπιτυχία εἶνε πολὺ μεγάλη, ἀφοῦ ἦτο ὁ πρῶτος Διαγωνισμὸς εἰς τὸν ὅποιον εἶαες μέρος. Λοιπὸν καὶ εἰς ἀνωτέρα. Τετράδι σου ἐστὶλα.

Ὅρατᾶ αὐτὰ ποῦ μοῦ γράφεις περὶ Ζακύνθου, Κυπριακῆ Ἐβηλίστα καὶ ὁ κ. Φαίδων εὐχαριστῆσαι πολὺ ποῦ ἀγαπᾷς τόσο τὴν πατρίδα σου. Ναι, ἡ Ζακύνθος ἐγέννησε πολλοὺς ποιητᾶς, οἱ μεγαλιτέροι τῶν ὀπίσθων εἶνε ὁ Σολωμῶς, ὁ Φώσκολος καὶ ὁ Κάλβος. Ὁ Βλαωρίτης εἶνε Λευκάδιος καὶ αὐτὸς μεγάλος ποιητῆς, ἀλλὰ ὄχι σὰν τὸν Σολωμῶν, ὁ ὅποιος θεωρεῖται ὁ μεγαλιτέρος τῶν Ἑλλήνων.

Σοῦ ἐστὶλα τὸ βραβεῖόν σου, Διάττων Ἀσπὴ. Εἰς τοὺς Ἀεζιγρίφους καὶ Σὺλλαβογράφους ἢ ὀρθογραφία δὲν τηρεῖται. Αἱ λέξεις π. χ. Ἀσπὴς, τί, δὲς, ἀποτελοῦν Ἀριστείδης. Εἰς τοὺς Στοιχειογράφους ὅμως πρέπει νὰ τηρηται. Π. χ. ἡ Φάλαρα γίνεται Τίλαρα ἐάν τῆς; ἀλλ' ἔξοιμον κερπῆν, δηλαδή ἂν βάλωμεν Τ ἀντὶ Φ. Ἡ Ἀστὴ ὅμως δὲν γίνεται Ἀστὴς (ἀκτῆς) ἂν τῆς προσθέσωμεν ἓνα Σ. Πρέπει καὶ τὸ Η νὰ γίνῃ Ι. Ἐπίσης τὸ παραίτημα ποῦ φέρεις (Θύρα-Θύρα) δὲν εἰμπορεῖ νὰ γίνῃ Αἰνίγμα. Δὲν μπορεῖς δηλαδή νὰ πῆς, ὅτι, εἶνε μία λέξις μὲ δι-πλῆν σημασίαν, ὅπου θὰ τὸ ἔλεγε διὰ τὸ μαρ-πὸς (προῖον τοῦ φυτοῦ καὶ μέρος τῆς γειροῦ) διὰ τὸ ταρσὸς (μέρος τοῦ ποδὸς καὶ πόλις) κτλ.

Ἡ Διαπλάσις

Ἑβδομαδιαῖοι Διαγωνισμοί

[Ἴδε Ὁδηγός, Κεφ. ΙΒ']

α) Παιγνιον

Ἐστᾶλη ὑπὸ τοῦ Φαίδων

Table with 5 columns: TI, PI, ΡΩΝ, ΔΙ, TI and 5 rows: A, ΤΟΣ, ΚΛΑΥ, ΝΟΣ, Α; ΟΣ, ΒΕ, ΔΡΙ, ΝΕ, ΟΣ

Νὰ συναρμολογηθῶν αἱ συλλαβαὶ αὗται, ὥστε νὰποτελεσθῶν τὰ ὀνόματα πέντε αὐτοκράτορων τῆς Ρώμης.

β) Πωνηντόμωον

Ἐστᾶλη ὑπὸ τοῦ Πατρινοῦ Βιομηχανίου

Φσλ - τ - φσλ - γμς - τ - σκλλ.

γ) Διὰ τοὺς Σαλλομαδεῖς

Ἐστᾶλη ὑπὸ τοῦ Προσφονάκου

F**s - l* - h**n - f**s - l* - m*l

Νάναγνησθῇ τὸ φωνηεντόλιπον τοῦτο.

Ῥῶσεις τοῦ 42ου φύλλου

α.) Ἴδου πῶς ἀποτελεῖται ἡ γελιογραφία.—β.) Ὁμοσελονίχη, Σέρραι, Κοζάνη, Ἰωάννινα, Μυτιλήνη.—γ.) Γόμα (Γεωργό, ΜΑρίνα...)—δ.) L'ecole est la seconde famille de l'enfant.

Τὸ θῆρα-θῆρα γίνεται μόνον Μεταγοικιματι-εῖμα; βγάλε Y καὶ βάλε H...

Μ' ἔρωτᾷς, Ἡρώ τοῦ 1913, ἐν τῷ λόγιον τοῦ Σωκράτους «οὐδεὶς ἐκὼν κακὸς» μοῦ φαίνεται ἄσθεν, ἀφοῦ σὺ τὸ κρῖνον καὶ τὸ ἐπικρῖνον. Ἄλλ' αὐτὰ τὰ μεμονωμένα ῥητὰ, ἀποστάσιμα-τα μὲς μακρῶς σκέψεως, μὲς σειρᾶς συλλογισμῶν, δὲν εἰμποροῦν νὰ κρῖθωσιν, οὕτε κἂν νὰ ἐνοηθῶσιν καλά, ἐάν δὲν γνωρίζῃ κανεὶς τὸ ὅλον, τὸ σύστημα νὰ ποῦμε εἰς τὸ ὅποιον ἀνήκουν. Διότι ἐστὶ μόνον θὰ ἔβλεπε πῶς καὶ πῶθεν ὁ φιλόσοφος ἔφθασεν εἰς αὐτὸ τὸ συμπέρασμα, ἢ ἂν εἶνε πράγματι τελικὸν συμπέρασμα καὶ δὲν τροπολογεῖται κατόπιν ἀπὸ ἐν ἄλλο ῥητῶν. Σὺ τώρα, κρῖνον τὸ «οὐδεὶς ἐκὼν κακός» μόνον του, υποθέτει ὅτι ὁ Σωκράτης θέλει νὰ πῇ, ὅτι οἱ κακοῦργοι κάμνουν τὸ ἐγγλέμα χωρὶς νὰ ξεῶρουν, χωρὶς νὰ ἔχουν συνείδησιν τοῦ τί κάμνουν. Καὶ φυσικὰ τὸ ἐξοικεῖται παραλόγον, διότι πολλοὶ τοιοῦτοι κακοῦργοι ἂν γνώσει. Ἀλλὰ πρὸκειται μόνον περὶ κακοῦργων; Καὶ τὸ «ἐκὼν» ἐκεῖνο σημαίνει μόνον ἐγνωρίζω τὴν σημασίαν τοῦ πραττομένου; Ἄντι λοιπὸν νὰ σοῦ πῶ τὴν γνώμην μου περὶ τοῦ ἂν ἢ κακία εἶνε ἐκούσια ἢ ἀκούσια, προτιμῶ νὰ σοῦ ὑποδείξω, ὅτι δὲν πρέπει νὰ κερπῆς τὸ μυαλὸ σου, κρίναι μεμονομένα ῥητὰ.

Ἐραῖος ἐπιστολὰς μοῦ ἔστειλαν αὐτὴν τὴν ἑβδομάδα καὶ οἱ ἑξῆς: Νικηφόρος Στρατηλάτης, Ἀνδρέου Κυριακοπούλου, Ἐρως τῆς Παυλίδος, Βονοῦ τῆς Μανωλίδας, Πηλῆς Ἀφροδίτη, Στενημαχωτάκη, Μελαγχολία καὶ Ἐγγλεζάκη. Ἐξέτελεσα τὰς παραγγεῖλιας των καὶ τοὺς εὐχαριστῶ ὅλους διὰ τὰ καλά λόγια.

ΔΙΑ ΤΗΝ Σ.Σ.Σ.

Αὐτὴν τὴν ἑβδομάδα ἔλαβα τὰ ἑξῆς: «Τὸ Φινόνπορον». — Νέαι Ἰδέαι. — Ἐγκλὸ «Ὀνετρο». — Τρικυρία. — Ἡ ζωὴ τοῦ βράχου. — Κυανὴ Ἐντύχια. — Παιδικὰ Πνεύματα καὶ διάφορα διὰ τοὺς Ἐβδ. Διαγωνισμοῦς.

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

Ἐξὸθεν ψευδώνυμον ἐγκρίνεται ἢ ἀνανεοῦται. ἂν δὲν συνοδεύεται ἀπὸ τὸ δικαίωμα δα. 1. Τὰ ἐγκρινόμενα ἢ ἀνανεοῦμενα ἰσχύουν μόνον ἐπὶ τῆς 30 Νοεμβρίου 1916. Ὅσα συνοδεύονται ἀπὸ Α ἀνήσουν εἰς ἀγόρευα, καὶ ὅσα ἀπὸ κ. εἰς Κοιτητα.

Νέου ψευδώνυμου: Ἀλεξανδρινός, ἰ (ΜΣ).

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

Μικρὰ Μυστικὰ ἐπιθυμῶν ἐνταλλάξου. — Ἡ Παιδιά Ἀφροδίτη (0) μὲ Κυπριακὴν Ἐβηλίσταν, Καρνατίδα, Φοῖλαν, Κάνιαν, Τελέσσιναν. — Ἡ Ἀδωνοπέτεια τοῦ Βυζαντίου (0) μὲ Λαίριδα τοῦ Βενιζέλου, Φιλελευθέρων Κερκυραίων, Μεγάλην Ἑλλάδα, Σεντενεμένην Παιγνιοπούλου. — Ἡ Μεγάλη Ἑλλάς (0) μὲ Χρυσὴν Καρδίαν, Ἑλληνικὴν Ἀλγίαν, Κάνιαν, Ἰοῖδα. — τὸ Θρακοπούλο (0) μὲ Τέλλων Ἀγαν, Προσφονγα, Ἑλλάδα τοῦ Βενιζέλου.

Ἡ Διαπλάσις ἀσπάζεται τοὺς φίλους τῆς: Φιλελευθέρων Κερκυραίων (ἔστειλα) Παναγ. Σ. Κοῦβ. (εὐχαριστῶ δι' ὅσα γράφεις ἀλλὰ διὰ νὰ ἔχωμεν Ἀλληλογραφίαν, πρέπει νὰ πᾶρῃ καὶ ψευδώνυμον) Τρισιγιαννῆν (δὲν τὸ πιστώσω μία χειρὶδὸν ἔαρ οὐ ποιεῖ) Κλέφτινον Βόλε (χειρὸ ποῦ εἶνε, καλὰ γράφε μου) Ἀστέρα τοῦ Βέγα (ἔστειλα) Θαλασσοπούλι (ἔστειλα) περιμένω νὰ ἔλθῃς καὶ νὰ μοῦ γράφῃς συχνότερα) Ἑλλήνα Νικητῆν (μὲ γιὰ ἢ νέα διαμονή) νὰ ἐσπεύσῃς καὶ νὰ μοῦ κάμῃς ὅλα τὰ παιδιὰ ἐκεῖ συνδρομητῶς) Κορυφαῖα (ἔλαβα, εὐχαριστῶ) Μουμουροῦμα τῶν Φιλλίων (ἔχει καλῶς) Φαίδων (ὄχι, αὐτὸ δὲν ἐπιτρέπεται) νὰ βλέπῃς ἂν μερικὸι ἐπιοδισθῶσιν

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστάμενον υπό του Υπουργείου της Παιδείας ως τὸ κατ' ἔξοχον παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεὶς παρασχόν εἰς τὴν χάραν ἡμῶν ὑψηλοτάτης καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως, ὡς ἀνάγνωσμα ἀριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἔσοτερικῶ	Ἐξωτερικῶ
Ἔτησια δρ. 8.—	Ἔτησια φρ. 10.—
Ἐξάμηνος 4,50	Ἐξάμηνος 5,50
Τετμήνιος 2,50	Τετμήνιος 3,—

Αἱ συνδρομαὶ ἀρχοῦνται τὴν 1ην ἐκάστου μηνός.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1879

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Λ. 20

Διὰ τῶν Πρακτικῶν Ἐσώτερ. λ. 10. Ἐξώτερ. Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου τιμῶνται ἕκαστον λεπ. 25

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὅδὸς Ἐδριπτιδίου ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βασιλικόν.

Περίοδος Β'.—Τόμος 23ος

Ἐν Ἀθήναις, 8 Ὀκτωβρίου 1916

Ἔτος 38ον.—Ἀριθ. 45

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΕΡΡΙΚΟΣ ΔΑΛΛΙΝΥ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ JULES CHANCEL

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'. (Συνέχεια)

Καὶ τὸ ἀγοραῖο αὐτοκίνητο σταματᾷ καὶ αὐτὸ ἐκεῖ.

Ὁ Ἀλβαράδο ὅμως, ποὺ γνωρίζει καλὰ τοὺς συντοπίτες του, ὑψώνει περισσότερο τὴ φωνή καὶ ἀρχίζει μιὰ ἐγλωττη ὁμιλία μετὸν σωφφὲρ τῆς Πεπίτας.

— Σοὺ δίνω ἑκατὸ χιλιάδες ρεῖς, τοῦ λέγει, γιὰ νὰ γυρίσεις πίσω!

Ὁ σωφφὲρ σιωποῦσε μετὰ δισταγμὸν.

— Διακόσιες χιλιάδες ρεῖς, ἐξακολουθεῖ ὁ Ἀλβαράδο.

— Τριακόσιες! φωνάζει ἡ Πεπίτα.

— Πεντακόσιες! ἀπαντᾷ ὁ Ἀλβαράδο.

— Ἐξακόσιες! οὐρλιάζει ἡ Πεπίτα.

Ἐδῶ ὁ Ἀλβαράδο σταματᾷ καὶ γελῶν λέγει εἰς τὸν σωφφὲρ:

— Ἡ κυρία φαίνεται πρὸ πλοῦσια ἀπὸ μένα. Ἐγὼ ὅμως νὰ σοῦ δώσω μιὰ συμβουλή: μὴ δεχθῆς, ἀν δὲν σοῦ δεῖξῃ τὸν παρᾶ. Ὅσο γιὰ τὸν δικὸ μου, ἰδοῦ!

Κ' ἔδωκε ἀπὸ τὴν τσέπη του ἕνα μάτσο χαρτονομίσματα, καὶ μ' εὐγενικὸ κίνημα, ἀκατάγωνιστο, τάχως τὸ χέρι τοῦ θαρμωμένου σωφφὲρ.

Αὐτὸς τότε ἄκουσε τὴ συμβουλή τοῦ τοῦ ἔδωσαν καὶ παρακάλεσε τὴν σινιόρα νὰ τοῦ δεῖξῃ καὶ αὐτὴ τὰ λεπτὰ τοῦ τοῦ ὑποσέθηκε. Ἀλλὰ τοῦ κάκου ἡ χοντρο-Πε-

πίτα ἔφαξε τῆς τσέπης της καὶ τὸ τσαντάκι της δὲν μπόρεσε νὰ βγάλῃ παρὰ μόλις καμμιά ἑκατοστὴ χιλιάδες ρεῖς. — Μὰ... θὰ σοῦ τὰ δώσω στὸ γυρισμὸ, ἔλεγε στενοχωρημένη. Ὁ θεῖός μου, ὁ γερουσιαστὴς... Ἀλλὰ ὁ σωφφὲρ, σὰν γνήσιος Βραζιλιανὸς, δὲν ἄκουε λόγια ἔταν εἶχε τὸν παρᾶ στὸ χέρι. Ἐδῶκε λοιπὸν με-

πολλὴ εὐγένεια τὸ κατκέτο του καὶ εἶπε: — Λυποῦμαι πολὺ, σετιόρα, ἀλλὰ δὲν μπορῶ νὰ προχωρήσω περισσότερο. Ὁ μοι ἐρῆπαθε κάποια βλάβη. Ἡ Πεπίτα λύσσαζε ἀπὸ τὸ κακὸ της καὶ φοβέριζε διὸ θὰ πάη στὴν Ἀστυνομία. Κ' οἱ ἀκούλουθί της ἐπίσης ἀρχισαν νὰ φωνάζουν καὶ νὰ θρίζουν. Τίποτε! Ὁ σωφφὲρ ἦτ' ἀμετάπειστος.

— Ἀδύνατο! τοῦς ἔλεγε. Τὸ αὐτοκίνητο δὲν μπορεῖ νὰ κινή βῆμα! Κάλασε ἡ μηχανή!

Ἀναγκάσθηκαν νὰ καταβῶν. Τότε ὁ Ἀλβαράδο ἐπλησίασε τὴν θυρίδα καὶ, με ἱπποτικὴ ἀερεφροσύνη, ἔδωσε τὸ χέρι τοῦ στὴν Πεπίτα λέγων:

— Δεσποινίς, μοῦ κάνετε τὴ χάρι νὰ μοῦ παραχωρήσετε ὀλίγων λεπτῶν συνομιλία;

— Ἀδύνατο! ἐφώνησε ἡ Πεπίτα, κελιδνὴ ἀπὸ τὸ φόβο της μπροστὰ στὸν κτηματία. Εἰσθε λησταί, ἀρπάξατε τὸν ἀραβωνιαστικὸ μου! Ὁ Ἀλβαράδο ἐπλησίασε τότε σ' αὐτὴ της καὶ τῆς εἶπε:

— Μὴ φωνάζετε τόσο δυνατὰ, γιὰ θὰ πῶ ἀμέσως τὸ ρόλο παίζετε στὴ δολοφονία τοῦ μικροῦ Γάλλου Δαλλινύ, στὸ κατὰστημα τοῦ γιαιτροῦ Περέζ!

Τὰ λόγια αὐτὰ ἔφεραν ἀμέσως ἀποτέλεσμα.

Ἀπὸ μαυροκόκκινη τοῦ ἦταν, ἡ ἀραβωνιαστικὴ τοῦ Ἀγγλάς ἔγινε μαυροπράσινη τὰ σγόμρα μαλλιά της, σκεπασμένα με μιὰ ἀπλὴ μαντίλλα, ἀνασηκώθηκαν στὸ κεφάλι της καὶ, τιθασειμένῃ, ρώγησε:

— Ποῖς εἰσθε λοιπὸν; — Πράκτωρ τῆς Γαλλικῆς

Μετὴν ἀπώτατο θὰ μᾶς χριστῶθῃ μισὴ ὥρα...

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

[Ἡ λέξις μετὰ ἀπλᾶ στοιχεῖα τῶν 8 στιγμῶν λεπτὰ 10, διὰ δὲ τοὺς συνδρομητὰς μᾶς λεπτὰ 5 μόνον μετὰ γέμει στοιχεῖα τὸ διαπλάσιον, καὶ μετὰ κ. ε. φ. α. ἢ τὸ τριπλάσιον. Ἐλάχιστος ὅρος 15 λέξεις, δηλαδὴ καὶ αἰ ἀμειωτέρας τῶν 15 πληθύνονται ὡς νὰ ἦσαν 15 ὁ ἕκαστος ἐστὶ χ. ο. ε., ἔστω καὶ ἀπὸ μιᾶν λέξιν, με κεφαλαία ἢ παχέα ἢ ἀπλᾶ στοιχεῖα τῶν 8 στιγμῶν, ὑπολογίζεται ὡς ἕξ λέξεις ἀπλᾶ. — Αἱ μὴ συνοδευόμεναι ὑπὸ τοῦ ἀντιτίμου ἀγγελίαι δὲν δημοσιεύονται.]

15'—166

Ἰδρυθὴ Σύλλογος «Ἡρωικὸν Μπεζάνι» ἐν Πάτραις πρὸς διάδοσιν καλλίστου περιοδικοῦ «Διάπλασις τῶν Παιδῶν». Ζητήσατε καταστατικὰ. Διευθύνσις: κ. Λουδοβίκου Παῖνς, βιβλιοπωλεῖον Ἄπ. Σταματοπούλου, ὁδὸς Μαϊζωῶνος 83, Πάτρας.

15'—167

Τρισεύγενη, τί γίνεσαι; Ἀλλὰξ, σπῖτι; Ἰοῖς.

15'—168

Γερμανὶς διδασκάλισσα ζητεῖ παραδόσεις. — Ἰπποκράτους, 6 ἔνω πάτωμα.

15'—169

ῖεις, Ἡρώα τοῦ 1913, τὰ πρὸ θερά μου συγχαρητήρια. Τρισεύγενη.

15'—170

Αὐτάλλω Μ. Μυστικὰ μετὰ ὄλους τοῦ; Κεφαλῆνας καὶ μετὰ ὅλα τὰ φυτὰ. — Κυκλαμιά.

15'—171

Ἐθνικὴ Ἀναγέννησις, πολλὰς εὐχὰς γιὰ τὰ γενέθλιά σου. — Ἀγριοβόλεττα, Τριανταφυλλιά, Ζιζάνιον Σχολείου.

ΟΙ ΛΥΤΑΙ

ΤῶΝ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΩΝ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΩΝ ὅσων αἱ λύσεις, ἀδιακρίτως φυλλαδίων, ἐλήφθησαν ἀπὸ 21—27 Σεπτεμβρίου.

ΑΘΗΝΩΝ: Ἄλ. Δ. Ἀλεξόπουλος, Δ. Θ. Γιαννουλοπούλου, Ἀσπασία Α. Πυλαγινῶ, Π. Μελετώνης, Ἰουλίττα Σιλιαμάν, Ἐλένη Κ. Ἐδουμάου, Ε. Γ. Καρθαράς, Α. Πατσάλης, Π. Π. Καρανίκας, Ι. Ν. Παύλος, Ο. Σ. Μπάουμαν, Ε. Χάρτιμαν, Α. Στόνιγκερ, Γ. Ὀλσον, Ρ. Βαλιμύλλερ, Π. Βαλλότσο, Ι. Γ. Χογρογιάννης, Ν. Φραντζής, Κ. Μητσόπουλος, Ν. Γ. Πόθος, Α. Ε. Δράκος, Α. Γ. Παπαδόπουλος, Ἐλένη Χ. Σπηλιοπούλου, Ἰωάννα Θ. Μπάγκα, Π. Σπύρου.

ΒΟΛΟΥ: Α. Σ. Καπουράνης, Βοσποπόλια τοῦ Πηλοῦ, Χρ. Α. Ζήτης, Χαρίκλεια Ε. Κάτωκα.

ΔΙΑΚΟΦΤΟΥ: Α. Φιλιπποπούλου.

ΘΕΣΣΟΝΙΚΗΣ: Ι. Ἰωαννιμίδης.

ΚΑΛΑΜΩΝ: Κ. Καπετανάκης, Τσεράνης, Ν. Δ. Καραμπελάς.

ΚΕΡΚΥΡΑΣ: Νικ. Α. Μουζακίτης, Φιλοπατρῆς, Ἀντωννέτα Κ. Κάλττα, Δ. Γ. Δεσούλλας, Λιζέτα Γ. Δεσούλλα, Σπ. Κονοφάος, Βουλγαρομάχος Ἑλληνίς.

ΛΑΡΙΣΣΗΣ: Ααφροναστής Βασιλεῖος.

ΛΑΥΡΕΙΟΥ: Μαρούσα Ἐμ. Ρουσόπου, Αἰκ. Ν. Ροδίου, Μαργαρίτ Γ. Ἐγγενικῶ, Κ. Π. Τραβελάκος, Ν. Φ. Ρουβινέτης.

ΑἘΘΟΥΡΙΟΥ: Ρ. Κολέντη, Μ. Γ. Κλαδά.

ΜΙΤΥΛΗΝΗΣ: Δοξασμένο Στέμμα.

ΠΑΤΡΩΝ: Γ. Γ. Μαργκέτος, Σωτηρία Παπαθανασίου.

ΠΕΙΡΑΙΩΣ: Ι. Α. Καλαμάτας, Θ. Σακελλαρόπουλος, Π. Λεβαντίτης, Χ. Α. Ἀντύπας, Κ. Α. Ἀντύπας, Κ. Μοροζίνης, Σ. Π. Παπάς, Γ. Ε. Παπάς, Γ. Κ. Βέγκος, Δ. Κοντολέων, Α. Ι. Κοτοπούλης, Α. Μαστρογιώργος.

ΠΡΕΒΕΖΗΣ: Ἄγ. Λόνος.

ΠΥΡΓΟΥ: Ι. Ι. Σαματόπουλος.

ΡΕΘΥΜΝΟΥ: Ε. Α. Δραγδάκης (δὲς).

ΣΠΑΡΤΗΣ: Βασιλική Μ. Τσάνη, Μ. Γ. Γιωκάς.

ΣΥΡΟΥ: Ν. Ε. Λάρας, Θεοδώρα Γ. Μιχαήλ, Μαρία Ι. Θεοδοσιάκου, Μόσχα Α. Δαπόντε, Ἀθηνά Α. Ἀλεξάνδρου.

ἸΗΝΟΥ: Ἐλπίς τῆς Ἑλλάδος.

ΤΡΙΚΚΛΑΩΝ: Μαρίττα Τζουμέγκα, Ζωή Τζουμέγκα.

ΧΑΛΚΙΑΔΟΣ: Τ. Π. Θαρρουνιάτης, Σ. Νάνου.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Ὅλων τῶν ἀνωτέρω τὰ ὀνόματα ἐτέθησαν εἰς τὴν Κληροῖδα καὶ ἐκλήρωθησαν οἱ ἕξ τρεῖς ΠΑΥΛΟΣ Η. ΚΑΡΑΝΙΚΑΣ ἐν Ἀθήναις. ἈΝΔΡΟΝΙΚΟΣ Σ. ΚΑΨΟΥΡΑΚΗΣ ἐν Βόλῳ καὶ ΠΕΤΡΟΣ ΛΕΙΒΑΔΙΤΗΣ ἐν Πειραιεὶ, οἱ ὅσοι ἐνεγράφησαν διὰ τρεῖς μῆνας ἀπὸ 1 Ὀκτωβρίου.

573. Γεῖφος
Χειρῶν ρι ρι ρα ρα
Ἄνοιξις ρι ρι ρα ρα
Θέρσις Α ρι Ν ρα ρα
Φθινόπωρον ρι ρι ρα ρα
Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Βουλευτοφάγου Ἑλληνος

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευμ. Ἀσκήσεων τῶν φύλλων 31 καὶ 32

392. Μοναστήριον (μονάς, τυρί, ὶν.)—393. Λυκοῦργος-κακούργος.—394. Ἄρτος-Ἄργος.—395. Ὁ Ὑπατός, ἡ Ὑπάτη.

395. ΠΕΚΙΝΟΝ 397. ΕΡΑΤΟΣΘΕ-
Α Π ΝΗΣ (πένθος, ἄρ-
Α Ρ ΓΟΛΙΣ τος, τέρας, ὄνος, σοί,
Ι Ε Ο Α θάνατος, Νέσος; ἡ-
Α Ρ Ν Σ τζ.)—398-399. 1,
Ω Ω Ταρσός. 2. Ἡ ἀλή-
Ν Ν θεια (ἄλλη θεία.)—

400. ΠΙΝΔΟΣ (Πῆξ, Ἰσχνός, Νέος, Δίδω, Ὀλον, Σκότος.)—401. Ἐλευθερία ἢ θάνατος.

402.—Ἐίμαι λάτρησ τῆς Διαπλάσεως (Ἡ μετὰ τρ' εἰς τίς διὰ πλάσε-ὠς.)

403. Πήλιον (πῆ, Λυόν.) 404.—Σέριφος-ἔριφος.—405. Κῦτος-Κότος.—406. Ἀντιγόνη.

407. ΕΡΑΤΩ 408. ΒΥΡΩΝ
Ρ Η Μ Α Ε Λ Α Ι Α
Α Μ Α Μ Υ Σ Ι Α
Τ Α Ο Ρ Ο Φ Η
Ω Δ Α Ν Ι Α

409—413. Διὰ τοῦ Κ: Φακός, μήκος, κόγ-
ζη, κῆμα, ὀκτώ.—414. ΠΙΝΔΑΡΟΣ (Πρό-
τος, Ἰδίοις, Νίκη, Δίδω, Ἄρτιος, Ράπτω, Ὀ-
λον, Σκόφων).—415. Μὴ ἐκδικεῖ.—416. Ἐκ
τῆς ὑπομονῆς ἢ ἐπιτυχία. (Ἐκτὴς ὑπὸ μόνης-
ἢ ἐπὶ τύχη-α.)

ΠΡΟΜΗΘΕΥΘΗΤΕ τόμους τῆς Διαπλάσεως καὶ τῆς Βιβλιοθήκης διὰ νὰ περνατέ ὄρατα τὰς ὥρας σας.

ΤΟΜΟΙ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΠΡΩΤΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ (1879-1893)

Τόμοι 8 (οἱ ἕξῃς: 5, 7, 15, 18, 19, 20, 21, 23) πρὸς δρ. 1 ἑκάστος καὶ ταχυδρομικῶς δρ. 1,10 διὰ τὸ Ἐσωτερικόν, καὶ δρ. 1,30 διὰ τὸ Ἐξωτερικόν.

Τόμοι 10 (οἱ ἕξῃς: 1, 4, 6, 9, 11, 12, 14, 16, 22, 24) πρὸς δρ. 2,50 ἑκάστος.

(Οἱ Τόμοι τῆς Α' Περιόδου 2ος, 3ος, 8ος, 10ος, 13ος, 17ος ἐξηγητήθησαν.)

ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΕΡΙΟΔΟΣ (1894-1915.)

Τόμοι 5: τῶν ἐτῶν 1894, 1895, 1896, 1897, 1898, ὧν ἕκαστος τιμᾶται: Ἄδετος δρ. 3—Χρυσῶδ. δρ. 6.

Διὰ τὰς ἐπαρχ. ἄδετος 3,50, χρυσ. 6,50, διὰ τὸ ἔξωτερ. 4.— 7.—

Τόμοι 7: τῶν ἐτῶν 1899, 1900, 1901, 1902, 1903, 1904 καὶ 1905, ὧν ἕκαστος τιμᾶται ἐλεύθερος ταχ. πελῶν: Ἄδετος δρ. 7—Χρυσῶδτος δρ. 10.

Τόμοι 10: τῶν ἐτῶν 1906 ἕως 1915, ὧν ἕκαστος τιμᾶται: Ἄδετος δρ. 8—Χρυσῶδτος δρ. 10.

μάλιστα ἐτέλεσε τὴν φίλην σου ἀπὸ ἄλλην κοινοικητῶν τῆσιν) Μανιατοπούλου (ἔστειλα ἄ; μάθη λοιπὸν ἢ Φράουλα ἔτι τὴν εὐχαριστεῖς καὶ τῆ; εὐχέσαι νὰ βρῆ καὶ αὐτὴ μιὰ φίλη σὰν τὴ δική σου) Φοῖβον (ἔγι' ἦτο ὀπλαρχηγὸς τῆ; Μακεδονίας; καὶ εἶχε πάρῃ αὐτὸ τὸ ψευδώνυμον διὰ τὴν ἐκεῖ δράσιν του) Μεσοσηριακὴν Ἀκτὴν (σὲ συγγαίρω' ὄχι, δὲν ἀπεκλείσθησ') Π. Σ. Χατζ. (καὶ οἱ τρεῖς μὲν ἀκόμη ἔχουν δικαίωμα νὰ παρὸν ψευδώνυμον) Ἀστέρα τοῦ Βέγα (περίεργον φαινόμενον ἢ Κ. Τ. ὅμως δὲν εἶνε συνδρομητρία) Ἀνδροειωμένον Κουραμπιὸν (τὸ γραμματικὸν σου μ' εὐχαρίστησ' ἔστειλα) Μεγάλην Ἑλλάδα, Ἐθνηκὸν Ἑρωτήριον, Ἀλέξανδρον τὸν Μακεδόνα, Ζήτω ἡ Διάπλασις κτλ. κτλ.

Εἰς ὄσας ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τὴν 26ην Σεπτεμβρίου, θάπαντήσω εἰς τὸ προεξέχ.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Συνέχεια τοῦ 160οῦ Διαγωνισμοῦ Ἀδριανίου-Νοεμβρίου.

Αἱ λύσεις δεκταὶ μέχρι τῆς 21 Νοεμβρίου 565. Δεξιόγραφος

Ἄν τὰς δύο καλλιτέρας τῶν τρωπῶν σου συνενώσῃς, Μίαν πολίχνην τῆ; Ἑλλάδος; Πιραδέως θὰ δηλώσῃς.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἡρώος Βελισσαρίου 566. Μεταγραμματισμός.

Ἐνθ' ἠδοῦσα στοὺς ὄρους, Μ' ἔλλαξεν ἕνα γράμμα Καὶ πόλιν, ἀπὸ ἔντομον, Μ' ἔκαμαν ἐν τῇ ἄμα.

Ἐστάλη ἀπὸ τὸ Χαμόγελο τῆς Νίκης 567. Ἀναγραμματισμός

Ζῶον, ὡς εἶμαι, ἀν. μάρσις, Τὸ κορμὶ μου στὸ νερὸ Ἀδιάκοπα θὰ λούω.

Ἄν με ἀναγρ. χημικτῆς, Πῶς τὸ ἔπαθα αὐτὸ;— Μοῦ μιλά; καὶ δὲν ἀκούω.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἀλλέως τῶν Μαργαριτῶν 568. Γωνία

+*****= Χῶρον τῆ Ἑυρώπης.
*+*****= Ἀττικὸς συγγραφεὺς.
+**= Ἀρχαία πόλις τῆς Περσίας.
+= Υἱὸς τοῦ Μ. Κωνσταντίνου.
****+**= Πόλις τῆ; Ἱπείρου.
*****+*= Πόλις τῆς Ἑλλάδος.
+*****= Νῆσος τῆς Ἑλλάδος.

Οἱ σταυροὶ μυθικὸς ἦρος. Ἐστάλη ἀπὸ τὸ Ἀνδρεῖο Κυριόπουλου 569. Κριπτογραφικόν

123145678 = Μέρος τοῦ σώματος.
2567 = Τροφή.
356678 = Φυσικὸν χάρισμα.
45378 = Ὀπτικὸν εργαλεῖον.
56278 = Ἀσθημα.
67278 = Χαρακτηρίζει τὸν ἄνθρωπον.
72378 = Ἰδιότης τῶν σωμάτων.
81658 = Φυσικὸν φαινόμενον.

Ἐστάλη ἀπὸ τὸ Ἀτρόμητο Ναυτοπόλου 570. Ἐρωτήσις

Εἰς ποῖον μέρος ὁ Ἰούλιος ἔρχεται πρὸ τοῦ Μαίου; Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Κόρης τοῦ Γιωλοῦ 571. Ἀκροστιχίς ἐξ Ἀντιθέτων

Νὰ εὑρεθῶν ἀντίθετα τῶν κάτωθι λέξεων τοιαῦτα, ὥστε τὰρχα κατὼν νὰ σχηματίζουσι Γάλλον γλασσικὸν ποιητῆν;

Χαλεπῶς, ψευδής, ἀρετή, ἀνίκανος, γίγας, κακός, φῶς.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Καρυάτιδος 572. Φωνητολογικόν

τ-ν-κ-μ-ν-δμ
Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Πέδου τῆς Πατριδος